

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 » — »
Negyedévre . . . 2 » 50 »
Egy hónapra . . . — » 85 »
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. ítélőtábla épületével szemben,
hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó felszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal veszi föl.

Előfizetésre való felhívás.

A közeledő október—decemberi évnegyedre új előfizetést nyitunk lapunkra.

Egy negyedszázadot meghaladó időn keresztül küzdött lapunk már eddig is a függetlenségi eszme szolgálatában s ebben a küzdelemben kitartásra buzdította nemcsak a közönségnek folyton gyarapodó támogatása, hanem lelkesítette az a törhetetlen meggyőződésünk is, hogy a függetlenségi eszmének előbb-utóbb diadalmaskodnia kell.

És ez esztendő első felében a mi nagy politikai események történetek, a mi politikai vívmányokat megkapott a magyar nemzet, azok kivívásában az oroszlanrész a függetlenségi eszme híveit, az ellenzékét illeti. *E függetlenségi eszme hívei vagyunk mi is, kik a legjobb erőnkhez mérten kivettük részünket abból a harcából, mit az ellenzék a jogért és igazságért folytatott.*

Ma, úgy szólván, csak a függetlenségi és negyvennyolcas párt képezi a politikai ellenzékét s mert a hatalom gyakorlásában szigorú ellenőrzés nélkül könnyen letévedhetnek a hatalom emberei a jog és igazság ösvényéről, ma és a jövőben kétszeres szükség van a függetlenségi pártra, hogy a magyar nép és magyar állam politikai és közgazdasági érdekeit megóvja. Lapunk a függetlenségi eszme szolgálatában állván, továbbra is az ellenzék hű harcostársa lesz s ezt a feladatot a jövőben is egész odaadással fogja teljesíteni.

Az év utolsó negyedében erős politikai harcokra van kilátás. Ezekben mindenkor függetlenül, a negyvennyolcas ellenzék magasztos eszméinek megfelelőleg fog lapunk küzdeni s hogy e küzdelemben minél nagyobb diadalokat vívassunk ki pártunkkal együtt, azért kérjük a független érzelmű olvasó közönség pártfogását.

Városi és megyei helyi ügyekkel ezután is behatóan fogunk foglalkozni az országos politika mellett. Itt is az őszinte igazmondás és a város s a megye érdekeinek szem előtt tartása fog bennünket ezután is — mint eddig — működésünkben vezérelni.

Az ország és külföld nevezetesebb eseményeiről s az országgyűlésről szóló távirati tudósításainkkal megelőzzük mindenkor a fővárosi újságok közléseit. *Hírvonatunk* ezután is élénk és változatos tartalmu lesz. Közöljük minden csütörtökön este megjelenő számunkban a pécsi kir. táblai Értesítőt is, a mi nem csak az ügyvédekre, de minden ügyes-bajos

félre nézve is aktuális fontossággal bír, kinek bármily jogügye a kir. táblához kerül. *Tárca-rovatunkban* s jövőre is könyvalakban közlendő *regényekkel* bőven gondoskodunk olvasóink szórakoztatásáról is, szóval mindent elkövetünk, hogy minden tekintetben kielégítsük olvasóközönségünknek egy a *modern igényeknek megfelelő napilaphoz* lüszött várakozását.

Előfizetési árak:

Lapunk előfizetési ára, mely az összes napilapok között a legolcsóbb, a következő:

egész évre . . . . . 10 frt.
félévre . . . . . 5 frt.
negyedévre . . . . . 2 frt. 50 kr.
egy hónapra . . . . . — » 85 kr.

Vasárnaponként megjelenő népies **heti kiadásunk** előfizetési ára:

egész évre . . . . . 3 frt.
félévre . . . . . 1 frt 50 kr.
negyedévre . . . . . — » 75 kr.

Az előfizetés legcélszerűbben postautalvánnyal eszközölhető. Előfizetések a „Pécsi Figyelő” kiadóhivatalához (Pécs, Mária-u. 1. sz. a.) küldendők.

Mutatványszámokat kívánatra bárhová küldünk.
Hazafias tisztelettel

a
„PÉCSI FIGYELŐ”
szerkesztősége és kiadóhivatala.

Meglepetések.

Pécs, 1899. szeptember 23.

Az osztrák politika zűrzavaros viszonyaira vonatkozólag a magyar kormányparti sajtó nemrég még azzal vigasztalódott, hogy az ott dúló fajharc az osztrákok belügye, a melyhez nekünk, magyaroknak semmi közünk sincsen, azért az ellenzéki lapokat, melyek a kormányt az osztrák fölfordulással szemben való állásfoglalásra sarkalták, azzal torkolták le, hogy az ilyen állásfoglalás az osztrákok belügyeibe való avatkozás lenne, ami nemcsak tilos, de újabb fegyvert is adna a renitens osztrák pártok kezébe a zavar növelésére.

Most már nincsen véleménykülönbség arra nézve, hogy igenis az osztrák pártok marakodása nagyon is közönségtől érinti Ma-

gyarország sorsát, mert veszélyezteti az egész dualisztikus szervezetet a maga közös ügyeivel s közjogi berendezésével. De azért az aggodalmaskodó közvéleményt a kormány éppenséggel nem siet megnyugtanni, nem ad még csak egy csekélyke ujmutatást sem arra nézve, vajjon mit szándékozik tenni a közügyek törvényes intézési módjának meghiusulta esetén.

Erre nézve most egy másik jelszó járja. Azt mondják, a magyar kormány még nem nyilatkozhatik az osztrák delegációválasztás meghiusulta esetére követendő expediens felől, mert hát ez az eshetőség még nem következett be s az osztrák politika utjai olyan kiszámíthatlanok, hogy a bekövetkezendő eseményeket előre látni, azokra előre elkészülni lehetetlen. Nem is áll másból Ausztria legújabb politikai története, mint a meglepetések folytonos láncolatából, ma tehát még állást egyáltalán nem foglalhatunk, mert nem tudhatjuk milyen meglepetést hoz Ausztriában a holnap.

Nos ennél nagyobb valótlanságot is ritkán akartak még elhítenni az emberiséggel. Hisz az osztrák viszonyok négy év óta olyan vaskövetkezetességgel sodorják a bomlás örvénye felé, az események annyira a természetes kifejlődés törvényei szerint követik egymást, hogy meglepetésről csak az beszélhet, aki behunyja szemét, hogy ne láthasson s így elhithesse magával, hogy a dolgok menete azt a folyamatot fogja venni, a melyet ő leginkább óhajt.

Ezt a szembehunyósdit játszotta a kormány a gazdasági provizoriumok idején is, mikor mindig azt remélte, vagy helyesebben szólva, azt a látszatot negélyezte, mintha remélené, hogy az osztrák parlamenti viszonyok egyik terminusról a másikra annyira fognak javulni, miszerint a kiegyezési javaslatokat a Reichsrath alkotmányosan letárgyalni és elfogadni fogja. Pedig hát akkor is olyanok voltak már az előzmények, a melyekből minden józan gondolkodó előre láthatta a bekövetkezendőket, hogy a kiegyezés alkotmányos tár-

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

A magy. kir. szab.

Osztály-Sorsjáték

4. sorsjáték VI. osztályának huzása

a következő napokon történik:

Teleki Zsigmond

Szeptember 13, 15, 16, 18, 19, 21, 22, 25, 26, 28. és 29-én
(naponta 2000 szám).

Szeptember 30. és október 2. és 3-án (naponta 1500 szám).

Október 5, 6. és 9-én (naponta 1000 szám).

Október 11-én (e napon 500 szám).

A VI. osztályban 30.000 drb. sorsjegy 9.550.000 koronát nyer, és a legnagyobb nyeremény szerencsés esetben 1 millió korona.

Az általam eladott sorsjegyek nyerevényeiről naponként sürgönyileg leszek értesítve és miután ezen értesítéseimet a nyerő feleknek ugyancsak sürgönyileg rögtön továbbítom, t. cz. vevőimnek azon kellemes előnyt biztosíthatom, hogy már a következő nap huzásán is résztvehetnek és így lehetséges, hogy 1 betétösszeggel szerencsés esetben 18 nyereményt csinálhat

A vételi sorsjegyek ára a VI. osztályban:

$\frac{1}{1}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{4}$ $\frac{1}{8}$

80 frt   40 frt   20 frt   10 frt

Vidéki megrendelések pontosan eszközöltnének.

a magy. kir. szab. Osztálysorsjáték főelárusítója
Pécsett, Siklósi-országut 29. szám.

gyalásából és elfogadásából semmi sem lesz, bármilyen hosszú terminusokat is engedünk erre nekik.

Mikor aztán ez az eredmény bekövetkezett, akkor a magyar kormánykörök adták a meglepetett, hogy az következett be, amit mindenki előre látott és nem az, az miben ők reménykedtek.

És még friss emlékében lehet mindenkinek, milyen óriási fölháborodással fogadták nemcsak a függetlenségi, de a nemzeti pártiak is Bánffy bárónak azt a kijelentését, hogy a kiegyezés alkotmányos elfogadásának meggyúsult esetére követendő magatartásáról még nem nyilatkozhatik, miután az tényleg még nem hiúsult meg és nincs kizárva a lehetőség, hogy a Reichsrath azt letárgyalni és elfogadni fogja.

És mit látunk most? Azt, hogy a pragmatikus közösügek kerültek a legnagyobb fokú válságba, mert az osztrák viszonyok és jelenségek kizárják ott a delegáció és kvótaküldöttség megválasztását, de arról, hogy ezzel az előrelátott eshetőséggel szemben mi a magyar kormány álláspontja, a leghalványabb fogalommal sem bírunk. De a kormánypárti sajtó nyilatkozatai annyit máris sejtetnek, hogy az országgyűlés megnyitása után Széll Kálmán kormánya ezzel a kérdéssel szemben ugyanazt az eljárást fogja követni, a melyet annak idején Bánffy báró követett a kiegyezés kérdésében: egyszerűen meg fog tagadni minden fölvilágosítást, mert az az eshetőség, a melyre nézve nyilatkozatot követelnek tőle, tényleg még nem következett be; már pedig Ausztriában meglepetések nincsenek kizárva.

Hogy ezt az okoskodást elfogadhatóvá tegyék, a kormánypárt közlönyei nagy garal regisztrálják is az odaát történő békitő kísérleteket s nincs az a kapkodó lépés, a melynek biztos sikerét ne hirdetnék. Ebből persze egyik meglepetés követi a másikat,

mert azok a kísérletek az előre kürtölt siker helyett egymásután csütörtököt mondanak.

Már Chlumetzky küldetése is extázisba hozta ezeket az optimista reménykedőket s biztosra vették, hogy Chlumetzkyban végre megtalálta a beteg Ausztria a maga Széll Kálmánját, a kinek egy intésére el fognak simulni az osztrák politika háborgó hullámai. Nos, Chlumetzky vállalkozása dugába dőlt végkép, még mielőtt hozzáfoghatott volna annak megvalósításához. Ismét egy meglepetés osztrák részről; de nem azok részére, akik ismerik az osztrák viszonyokat, hanem azok számára, akik a magyar kormánypárti sajtó reménykedéseinek fölültek.

Következett erre Fuchs dr. értekezlete, a melytől ismét csodadolgokat vártak s ime az is megbukott, mielőtt összeülhetett volna. A német pártok, a melyeknek pedig messzemenő engedményeket helyeztek kilátásba, még a meghívást sem fogadták el a pártközi konferenciára. Az egész kísérletnek tehát az lett az eredménye, hogy az obstruáló németek megbékítése helyett megvadították a szárnyra kelt németbarát engedmények révén a cseheket is.

Ez a meglepetés sem elég azonban a mi Mindenváró Ádámjainknak, ők nem hagynak föl a reménykedéssel, már csak azért sem, hogy meg ne hazudtolják a kormányt, amely a bizton előre látott veszedelemmel szemben még mindig a sötétségben akarja vezetni a nemzetet.

Most a küszöbön levő osztrák kormányváltozástól várják a lehetetlenség megvalósításából származó meglepetést. Mintha bizony az osztrák fajharc négy éves története nem bizonyította volna be unostig azt az igazságot, hogy változhatnak ott a kormányok bármilyen sűrű egymásutánban, a fölfordulás nem változik.

Ha az új miniszterium annyira németbarát lesz, hogy teljesíti az obstruáló követeléseit, ami nélkül a németek obstrukcióját le sem szerelhetné; ha tehát a kormányváltozás a német ellenzék teljes győzelmét fogja jelenteni: akkor ugyan ki lehetne oly botor a csehektől azt várni, hogy ezek a dolgok ilyen fordulatába belenyugodnának s nem vennék át menten a német obstruáló szerepét? Ki várhatná ezt a hatást olyan mézesmadzagoktól, a melyenél a brünni cseh technika engedélyezését s a cseh prágai érsek kinevezését szánták?

Mézesmadzagokkal csak a magyarokat lehet kormányozni s a csehek már régen megmutatták, hogy nem ékeskednek ezzel a magyar virtussal. Be fog következni tehát a rövidlító magyar politikusok legnagyobb meglepetése is: delegáció és kvótaküldöttség nem lesz, de erre előre el nem készülvén, a falhoz szorítottunk ismét azzal, hogy rövid az idő másról gondoskodni, rugjuk ki hát magunk alól a törvény garanciáit. fönntartván nélkülök is a közös ügyeket; — egyelőre ideiglenesen, s ha ezzel megalkottuk a precedenst, majd véglegesen is. — Egészen úgy, mint a kiegyezéssel történt.

* Vármegyei közgyűlés. Baranya vármegye jövő hó 9-én (hétfőn) tartja őszi évnegyedes rendes közgyűlését, melynek tárgyszorozata a következő:

1. **Költségvetés és pótdó.** 1. A vármegye háztartásának 1900. évi költségvetési előirányzata — 2. és ennek kapcsán kiküldött bizottság és állandó választmány javaslata a vármegyei tiszt-, segéd-, kezelő- és szolgáló személyzet javadalmazásának a szervezési szabályrendelet módosítása mellett jövő évtől kezdve leendő emelése, illetve rendezése, úgy a tiszt nyugdíjalap segélyezése tárgyában és ezen célra fedezetként névszerinti szavazással 1900. évi január hó 1-től évenként (2) kettő %-os

Hát bizony Jókai Mór megházasodott. Lefőzte mindnyájukat, kik eljegyzési és házassági híreit megcáfolták és bebizonyította, hogy »őreg ember nem vén ember« s hogy akkor is tudunk szeretni, »mire megvénülünk«. Elvett egy fiatal leányt, a ki színésznő volt; a ki maga a Nagy névre hallgat a szinpadon, de az életben szüleivel együtt Grosznak hívják. Ime nemcsak a Kohnoknak van már egy büszkeségük: Kohn, az olmtüzi érsek; de a Groszoknak is. Groszné, a Jókai Mór — anyósa, nem is, említve — Grosz urat, az apóst. És Jókai házasságával példát adott a mai házasodni nem akaró fiatalságnak s megérdemli, hogy a lányos apák dalt zengjenek róla, amint dalt zeng egy kesergő családapa a következőkben:

Mélyen tisztelt szerkesztő úr,
Lám ki annyi szép regényt
Írt, az átél most egy utat,
S lefőz sok ifju legényt,
Hetvennégy éves, de szive
Örökifju, mert szeret;
A mi spleenes ifjuságunk
Tőle jó példát vehet.

Mintha új nap hideg fénye
Tűzne ránk, úgy érezem;
Szerelemből feleséget
Ma már csak az agg veszen,
Az ifjak meg szimatolnak
Több hozomány hol lehet
S nem is házasságot kötnek,
Hanem inkább üzletet.

Adná Isten, hogy a költőt
Megértnék az ifiak
Es példája hatna rájuk,
Hogy megházasodjanak.

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Uj hervadás . . .

Uj hervadás jött im a régi tájra,
Hol egykor jártunk, édes angyalom!
Száraz levél hull lépteim nyomába,
A hogy bolyongok künn az avaron;
Elhal a rétnék utolsó virága,
Borongós égről néz le rám a nap . . .
Uj hervadás jött im a régi tájra,
Hogy itt utólszor átkaroltalak!

Úgy bántott akkor ősznek hervadása
És úgy sajnáltam, hogy a nyár oda.
Lelkem mélyéig sirt a szél zúgása;
S felém, ha nem tűz arcod mosolya,
Azt hittem volna, hogy a tavasz immár
Örökre meghalt, vissza sohse tér;
S könyek közt álva elmúlt álmaimnál,
Szivemre szállt vón' a fagy és a tél!

De te mosolygva néztél át a tájon,
A hervadás hol terjedt szerteszét.
És gondod volt rá, hogy nekem ne fájjon,
Ha látom is az elmulás jelét;
Csókodban a nyár örök tüze égett,
Szemedben a tavasznap ragyogott
S lelkembe loptad a szent reménységet,
A kikelet hogy újra jönni fog!

Meg is jött újra. De szivemről téged
Kegyetlenül, orozva elrabolt.

A természet hogy új életre ébredt,
Az örök semmi rút játéka volt . . .
Tavaszi napnak nem volt meg sugára,
Kihült a nyárban a tűz és a láng . . .
S hogy hervadás jött most a régi tájra,
Én angyalom, ma már semmit se bánt.

Nem érezem tavasznap ragyogását,
Két szép szemed mióta megtörött:
A nyár felettem, már hiába száll át,
Hogy ajkadról a tűz elköltözött.
S hiába jön új hervadás a tájra,
Hol egykor jártunk, édes angyalom . . .
Az elmulás annak miért is fájna,
Kinek nincs mása, csak egy sirhalom!?

Honthy István.

Heti krónika.

— A »Pécsi Figyelő« eredeti tárcája. —

Jókai megházasodott.
Dreyfusnak megkegyelmezték.
Guerinék kapituláltak.
Megjött a hivatalos ősz.

Ime ez a négy esemény adja meg ennek a hétnek az érdekességét. A négy közül a három elsőnek következménye a negyedik; mert hiszen ilyen események nem is történhetnek a forró kánikulában, az uborkaszazon idején. Ősz kell hozzájuk és szezon, mikor az emberek nem járnak fürdőbe és nyaralni, hanem itthon vannak a városban és tárgyalják az eseményeket olyan komolysággal, a milyen ezeket megilleti.

pótadónak kivetése iránt, végül a vármegyei tisztviselők helyzetének végleges rendezésére országos mozgalom megindítása ügyében.

II. *Évnyegyed és féléves jelentés.* 3. Aispán jelentése az elmúlt évnyegyedről. 4. Közig. bizottságnak a miniszterelnökhöz felterjesztett félévi jelentése.

III. *Kormányrendeletek.* 5. Belügyminiszterium leirata a körorvosok fizetéseinek és utazási átalányainak tartalékalapja tárgyában.

IV. *Állandó választmány jelentései.* 6. Verőce vármegye megkeresése D.-Miholjácánál drávai állandó hid létesítése tárgyában a kereskedelemügyi miniszterhez intézett feliratának pártolása iránt. 7. A viszló-c.-bogádi — 8. kishertelend-bikali — és 9. kárász-v.-dombói utvonalaknak a községi közlekedési (vicinal) közutak hálózatából való kihagyása tárgyában. 10. Hivatalszolgái állás rendszeresítése tárgyában. 11. Az országos központi hitelszövetkezet, részvényjegyzése tárgyában. 12. Rapun Aladár, Molnár Kázmér és Simon József szolgabíróknak költözködési költség megtérítése iránt benyújtott kérvényei tárgyában. 13. Simon József szolgabíróknak jutalom megszavazása iránti kérvénye tárgyában. 14. Mohács nagyközség árvtárának 1898. évi gyámpénztári számadása tárgyában. 15. Özv. Baross Kálmán budapesti lakosnak nyugdíjmegállapítása — 16. és ugyanannak segély megszavazása iránti kérvényei. 17. Jeszenszky Kálmán várm. irnoknak nyugdíjazás iránti kérvénye. 18. Németh Vilmos, pécsi járási aliorvosnak nyugdíjaztatása. 19. Zaláta község képviselőtestületének adásvételi jogügylet tárgyában hozott határozata. 20. Szabolcs község képviselőtestületének az 1898. évi fogyasztási adójutalékból 100 frt jutalom megszavazása tárgyában hozott határozata. 21. Magyar-Egregy község nehézményezett 1896—1898. évi május hó 23-ig terjedő birói számadása. 22. Véménd község képviselőtestületének a községi rendőrségről szóló szabályrendelet végrehajtását felügyesztő és a mezőőrök javadalmazását tárgyzó határozatai. 23. Viszló község képviselőtestületének a felső-erdői ingatlan ideiglenes megosztása tárgyában hozott határozata. 24. Szent-Gál község képviselőtestületének reg. kárt. kötvény felhasznált ellenértékének visszatérítése tárgyában hozott határozata. 25. Orfű község adásvételi jogügylet tárgyában hozott

képviselőtestületi határozata. 26. Sámod községnek ingyenes községi népkönyvtár felállítása tárgyában hozott képviselőtestületi határozata. 27. Sáros község képviselőtestületének a mezőcsész és községi bába-fizetés rendezése tárgyában hozott határozata. 28. Véménd község ingatlanok eladása tárgyában hozott képviselőtestületi határozata. 29. Nagy-Ágh község 1894. és 1895. évi megnehézményezett birói számadása. 30. Császa község képviselőtestületének fogyasztási adójutalék hovatfordítása tárgyában hozott s megfélebbezett határozata. 31. Maiss község képviselőtestületének 2 szülésznői állás rendszeresítése és ezen állások betöltése tárgyában hozott határozata. 32. Versend, Liptód és Szajk községek behajthatatlan községi pótdó leirása tárgyában hozott képviselőtestületi határozata. 33. A vármegye közigazg. bizottságának a mohácsi »László« közkórházi orvos javadalmazásának felemelése tárgyában hozott határozata. 34. Kárász község képv.-testületének szénkutatók iránt kötött haszonbéri szerződés elfogadása tárgyában hozott határozata. 35. Komló község képviselőtestületének húsvágási díjakról szóló szabályrendelet tárgyában hozott határozata. 36. Szent-Lőrinc község szervezési szabályrendelet módosítása tárgyában hozott képviselőtestületi határozata. 37. Mohács, Nagy-Nyárad és Maiss községek 1899. évi megfélebbezett költségelőirányzata. 37—67. községi költségvetések. 68. Hosszu-Hetény község képviselőtestületének határozata gazdasági ismétlő iskola felállítása tárgyában. 69—100. Községi számadások.

V. *Küldöttségi jelentések.* 101. Számonkérő szék jegyzőkönyve.

VI. *Igazoló választmány jelentései.* 102. A legtöbb adót fizetők 1900. évi névjegyzéke tárgyában. 103. A bizottsági tagok választása tárgyában.

VII. *Tiszti jelentések.* 104. T. főorvos jelentése dr. Graul Béla nádasdi körorvos orvosi oklevelének kihirdetése tárgyában.

VIII. *Törvényhatósági és egyéb levelezések.* 105. id. Percel Miklós köszönő levele a hozzá intézett részvétiratról. 106. Sopron vármegye közönségének megkereső levele a borhamisítás megállítás tárgyában a képviselőházhoz intézett felirat pártolása iránt. 107. Jegyzőkönyvet hitelesítő küldöttség megválasztása.

Legalább hat úr akadna,
Hogy ne mondjak már sokat,
A ki Jókait követné
S elvenné hat lányomat.

De már ne zengjen többé a dal a Dreyfus-ügyről. Mert nincs többé Dreyfus-per. Nincs többé tengeri kigyója a világnak, mert Dreyfus szabad. Megkegyelmeztek neki és ő egy szép hajnalhasadáskor odahagyta börtönét s rehabilitálva ugyan nem, de szabadonbocsátva utazott Rennesből valami pihenőhely felé. Ime hát ez lett az öt év óta húzódó hazaárulási pör vege. Igazán: sok hübő semmiért. Dreyfust elítelték másodsor is hazaárulásért, de már ekkor hangoztatták, hogy kegyelmet fog kapni. Csakhogy a Dreyfus-pártiaknak nem kellett ez a kegyelem; verték a mellüket, hogy Dreyfus revízióval fog elni s neki teljes elégtétel vagy a börtön kell. S ime nem lett ez sem igaz. Dreyfus lemondott a revízió iránti jogáról. Megelégedett a kegyelemmel; nem kíván rehabilitációt. Bizonyára azt gondolta, hogy jobb ma a kegyelem, mint holnap a revízió s legalább megmarad a veszett fejsze nyele: szabad lesz, ha elítelték s nem rehabilitálják is!

A Dreyfus megkegyelmezésével Guérineknek is elment a további kedvük a pártütés játszásától. Hiszen, ha nincs többé Dreyfus-ügy, Franciaországban nem is lesz forradalom, minek hát magukat nekik tovább is ostromzár alatt tartaniok? És a kik azt beszélték, hogy Guérin az orléansi herceggel szövetkezett, a ki ott van az ostromlott házban, azoknak sincs többé miről beszélniök. Mert az ostromlottak-

nál bizony nem volt az orléansi herceg, mert ha ott lett volna, talán — még hamarabb megadták volna magukat.

Igy hát Dreyfus bár a »dupla vagy semmi« elvét hangoztatta, ötven százalékra kiegyezvén, szabad lett. Guérin megadta magát s nincs kilátás forradalomra a mindig érdekes francia nép körében, tehát nincs más hátra, minthogy a francia vilákiállítás iránt érdeklődjünk. S míg a mult héten a jelszó volt: »Nem megyünk Párisba, addig e héten már megszűnt a boykottálási kedv s ki lett adva az új jelszó: »Muszáj menni Párisba!«

Csak Pécs nem megy Párisba. Igen; Pécs, mint olyan! És hogy nem megy Párisba, annak oka semmi más, mint az Engel-féle borpancsolási ügy, no meg a hatóságok, melyeknek feladata lett volna ezt őrizni s nem engedni, hogy országos skandalum, világraszóló botrány legyen belőle. Mert most csinálták meg hivatalosan az egész ország borvidékének térképét. Persze, erre a térképre Pécs is fel kellett volna venni; de hisz akkor vége lett volna a reklámnak s kár lett volna belőle, mert a hol Pécsot omlegetik, ott mindjárt eszébe jut mindenkinek — Engel s ahol Engeltől van szó, ott többé nincs hitele a magyar bornak. És mi történt? Egyszerűen lehagyták Pécsot és vidékét a térképről s elkészítették azt anélkül, hogy Pécs borvidéke benne lenne.

Ezért nem megy Pécs, mint borvidék, Párisba. Legalább így ujságolta ezt e héten egy pesti ujság és bizony, bizony, ebben a hírben, bár az ujságban volt is benne, mégis sok az — igaz.

H i r e k.

Pécs, 1899. szeptember 23.

Izgató fonográfok.

»A belügyminiszter több oldalról nyert tapasztalat szerint, tudomására jutott annak, hogy egyes vásárok alkalmával megjelenni szokott fonográf tulajdonosok gépeikbe oly lemezeket is helyeznek, melyek izgató beszédeket reprodukálnak. A miniszter szigorúan elrendelte, hogy az illetékes hatóság erélyesen ellenőrizze a fonográfosokat, s az izgató beszédeket tartalmazó lemezeket haladéktalanul elkobozza.«

Igen! A miniszter tapasztalt, s midőn a miniszter tapasztal, az rendszerint: rendeletet szül. Most legutóbb azt rendelte el a belügyminiszter, hogy a vásárokon s nyilvános helyeken »fellépő« fonográfosok műsorát cenzura alá vegye az a hatóság vagy községi előljáróság, melynek területén a reprodukáló géptulajdonosa működni akar.

Jövőben tehát nem kell félnünk, hogy midőn a szocializmus tanának magja úgy is eléggé termő földre talál, holmi vásári kóklerék is izgassák a kedélyeket pokol-gépeikkel. Csend és rend fog uralkodni mindenféle a belügyminiszter erélyes s utólérhetlen intézkedései folytán, mint azt az alábbi jelenet is igazolja.

Szatyor-Szentelő Kingécen vásár van. A községi bíró ajtaja előtt egymást szorongatják-tolják a vásári komédiások, kik mindannyian engedélyre várnak. Csak egy magas kürtök-alapos szalonkabátos alak nem tolong a többi között. Ezt méltóságán alulinak tartja, hiszen ő a vásári komédiások arisztokratája, a fonográfos!

Végre ő rá is kerül a sor. Kifogástalan eleganciával kopogtat a jegyző ajtaján, aztán még kifogástalanabb pukedlivel belépve elkezd mondókáját:

— Én Klapikol Vencel vagyok. A Edison-féle fonográf mestere, aki gyűttem méltóságos jegyző urnak kérni a vendégszereplésre die Erlaubniss.

A jegyző, kinek élénk emlékezetében van még, a legutóbbi belügyminiszteri rendelet, mely még nem került ősei és elődjének »asz-

Bár néha nem igazat irnak az ujságok. Erre mutat az a deputáció, mely e hét egyik napján a főkapitánynál járt. Pécs összes szőlőhegyének hegypásztorai alkották ezt a deputációt, mely mikor beállított a főkapitányhoz, az ijedten lépett tőlük vissza.

— Mi a csoda!? Talán sztrájkolnak kendtek? Vagy a szőlőhegyet is ellopták kendtek alul s azért jönnek?!

A deputáció zúgó morajt hallatott.

— Hát még a tekintetes főkapitány úr is?!

— Mit, én is?!

Erre előállott a legöregebb hegypásztor.

— Tessék megnézni engem; mennyi idős lehetek én, főkapitány úr?!

— Bizony kend már közelebb jár a hetvenhez, mint a hatvanhoz.

— No hát. De nézze csak a kollegáimat. A Tamás hatvankettő, a Péter hatvanegy; a János hatvan; a Ferkó ötvenkilenc; a Kis Pál, az is hatvanéves. Itt a Nagy Márton komám; az ötvenötéves, de ennek meg felesége van.

— Jó, jó. Hát mit akarnak mindezzel? Talán nyugalomba szeretnének menni?!

— Dehogy. Elégtételt kérni jöttünk.

— Elégtételt? És tőlem? De miért?

— Hát mert azt irták ki az ujságba, hogy mi szeretőket tartunk és az lopi a szőlőt, a kinek mi vagyunk a szeretői.

A főkapitány persze erre egészséges hatóba tört ki.

— No ugy-e nem úgy nézünk mink ki?

— Hahaha! Nem, nem. Csak legyenek egészen nyugodtak!

gyalásából és elfogadásából semmi sem lesz, bármilyen hosszú terminusokat is engedünk erre nekik.

Mikor aztán ez az eredmény bekövetkezett, akkor a magyar kormánykörök adták a meglepetett, hogy az következett be, amit mindenki előre látott és nem az, a miben ők reménykedtek.

És még friss emlékében lehet mindenkinek, milyen óriási fölháborodással fogadták nemcsak a függetlenségek, de a nemzeti pártiak is Bánffy bárónak azt a kijelentését, hogy a kiegyezés alkotmányos elfogadásának meghiusulta esetére követendő magatartásáról még nem nyilatkozhatik, miután az tényleg még nem hiúsult meg és nincs kizárva a lehetőség, hogy a Reichsrath azt letárgyalni és elfogadni fogja.

És mit látunk most? Azt, hogy a pragmatikus közösügek kerültek a legnagyobb foku válságba, mert az osztrák viszonyok és jelenségek kizárják ott a delegáció és kvótaküldöttség megválasztását, de arról, hogy ezzel az előrelátott eshetőséggel szemben mi a magyar kormány álláspontja, a leghalványabb fogalommal sem bírunk. De a kormánypárti sajtó nyilatkozatai annyit máris sejtetnek, hogy az országgyűlés megnyitla után Széll Kálmán kormánya ezzel a kérdéssel szemben ugyanazt az eljárást fogja követni, a melyet annak idején Bánffy báró követett a kiegyezés kérdésében: egyszerűen meg fog tagadni minden fölvilágosítást, mert az az eshetőség, a melyre nézve nyilatkozatot követelnek tőle, tényleg még nem következett be; már pedig Ausztriában meglepetések nincsenek kizárva.

Hogy ezt az okoskodást elfogadhatóvá tegyék, a kormánypárt közlönyei nagy garrral regisztrálják is az odaát történő békítő kísérleteket s nincs az a kapkodó lépés, a melynek biztos sikerét ne hirdetnék. Ebből persze egyik meglepetés követi a másikat,

mert azok a kísérletek az előre kürtölt siker helyett egymásután csütörtököt mondanak.

Már Chlumetzky küldetése is extázisba hozta ezeket az optimista reménykedőket s biztosra vették, hogy Chlumetzkyban végre megtalálta a beteg Ausztria a maga Széll Kálmánját, a kinek egy intésére el fognak simulni az osztrák politika háborgó hullámai. Nos, Chlumetzky vállalkozása dugába dőlt végkép, még mielőtt hozzáfoghatott volna annak megvalósításához. Ismét egy meglepetés osztrák részről; de nem azok részére, akik ismerik az osztrák viszonyokat, hanem azok számára, akik a magyar kormánypárti sajtó reménykedéseinek fölültek.

Következett erre Fuchs dr. értekezlete, a melytől ismét csodadolgokat vártak s ime az is megbukott, mielőtt összeülhetett volna. A német pártok, a melyeknek pedig messzemenő engedményeket helyeztek kilátásba, még a meghívást sem fogadták el a pártközi konferenciára. Az egész kísérletnek tehát az lett az eredménye, hogy az obstruáló németek megbékítése helyett megvadították a szárnyra kelt németbarát engedmények révén a cseheket is.

Ez a meglepetés sem elég azonban a mi Mindenváró Ádámjainknak, ők nem hagynak föl a reménykedéssel, már csak azért sem, hogy meg ne hazudtolják a kormányt, amely a bizton előre látott veszedelemmel szemben még mindig a sötétségben akarja vezetni a nemzetet.

Most a küszöbön levő osztrák kormányváltozástól várják a lehetetlenség megvalósításából származó meglepetést. Mintha bizony az osztrák fajharc négy éves története nem bizonyította volna be unostig azt az igazságot, hogy változhatnak ott a kormányok bármilyen sűrű egymásutánban, a fölfordulás nem változik.

Ha az új miniszterium annyira németbarát lesz, hogy teljesíti az obstruáló követeléseit, ami nélkül a németek obstrukcióját le sem szerelhetné; ha tehát a kormányváltozás a német ellenzék teljes győzelmét fogja jelenteni: akkor ugyan ki lehetne oly botor a csehektől azt várni, hogy ezek a dolgok illetően fordulatába belenyugodnának s nem vennék át menten a német obstruáló szerepét? Ki várhatná ezt a hatást olyan mézesmadzagoktól, a melyenekül a brünni cseh technika engedélyezését s a cseh prágai érsek kinevezését szánták?

Mézesmadzagokkal csak a magyarokat lehet kormányozni s a csehek már régen megmutatták, hogy nem ékeskednek ezzel a magyar virtussal. Be fog következni tehát a rövidlátó magyar politikusok legnagyobb meglepetése is: delegáció és kvótaküldöttség nem lesz, de erre előre el nem készülvén, a falhoz szorítottunk ismét azzal, hogy rövid az idő másról gondoskodni, rugjuk ki hát magunk alól a törvény garanciáit. fönntartván nélkülök is a közös ügyeket; — egyelőre ideiglenesen, s ha ezzel megalkottuk a precedenst, majd véglegesen is. — Egészen úgy, mint a kiegyezéssel történt.

* **Vármegyei közgyűlés.** Baranya-vármegye jövő hó 9-én (hétfőn) tartja őszi évnegyedes rendes közgyűlését, melynek tárgyszorozata a következő:

1. **Költségvetés és pótdó.** 1. A vármegye háztartásának 1900. évi költségvetési előirányzata — 2. és ennek kapcsán kiküldött bizottság és állandó választmány javaslata a vármegyei tiszti-, segéd-, kezelő- és szolgáló személyzet javadalmazásának a szervezési szabályrendelet módosítása mellett jövő évtől kezdve leendő emelése, illetve rendezése, úgy a tiszti nyugdíjalap segélyezése tárgyában és ezen célra fedezetként névszerinti szavazással 1900. évi január hó 1-től évenként (2) kettő %-os

Hát bizony Jókai Mór megházasodott. Lefőzte mindnyájukat, kik eljegyzési és házassági híreit megcáfolták és bebizonyította, hogy »őreg ember nem vén ember« s hogy akkor is tudunk szeretni, »mire megvénülünk«. Elvett egy fiatal leányt, a ki színésznő volt; a ki maga a Nagy névre hallgat a szinpadon, de az életben szüleivel együtt Grosznak hívják. Ime nemcsak a Kohnoknak van már egy büszkeségük: Kohn, az olmtzi érsek; de a Groszoknak is. Groszné, a Jókai Mór — anyósa, nem is, említve — Grosz urat, az apóst. És Jókai házasságával példát adott a mai házasodni nem akaró fiataloknak s megérdemli, hogy a lányos apák dalt zengjenek róla, amint dalt zeng egy kesergő családapa a következőkben:

Mélyen tisztelt szerkesztő úr,
Lám ki annyi szép regényt
Írt, az átél most egy újat,
S lefőz sok ifju legényt,
Hetvennégy éves, de szive
Örökifju, mert szeret;
A mi spleenes ifjuságunk
Tőle jó példát vehet.

Mintha új nap hideg fénye
Tűzne ránk, úgy érzem;
Szerelimből feleséget
Ma már csak az agg veszen,
Az ifjak meg szimatolnak
Több hozomány hol lehet
S nem is házasságot kötnek,
Hanem inkább üzletet.

Adná Isten, hogy a költőt
Megérték az ifiak
És példája hatna rájuk,
Hogy megházasodjanak.

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Uj hervadás . . .

Uj hervadás jött im a régi tájra,
Hol egykor jártunk, édes angyalom!
Szár az levél hull lépteim nyomába,
A hogy bolyongok künn az avaron;
Elhal a rétnék utolsó virága,
Borongós égről néz le rám a nap . . .
Uj hervadás jött im a régi tájra,
Hogy itt utólszor átkaroltalak!

Úgy bántott akkor ősznek hervadása
És úgy sajnáltam, hogy a nyár oda.
Lelkem mélyéig sirt a szél zúgása;
S lelem, ha nem tűz arcod mosolya,
Azt hittem volna, hogy a tavasz immár
Örökre meghalt, vissza sohse tér;
S könyek közt álva elmúlt almáimnál,
Szivemre szállt vón' a fagy és a tél!

De te mosolygva néztél át a tájon,
A hervadás hol terjedt szertesztét.
És gondod volt rá, hogy nekem ne fájjon,
Ha látom is az elmulás jelét;
Csókodban a nyár örök tüze égett,
Szemedben a tavasznap ragyogott
S lelkembe loptad a szent reménységet,
A kikelet hogy újra jönni fog!

Meg is jött újra. De szivemről téged
Kegyetlenül, orozva elrabolt.

A természet hogy új életre ébredt,
Az örök semmi rút játéka volt . . .
Tavaszi napnak nem volt meg sugára,
Kibült a nyárban a tűz és a láng . . .
S hogy hervadás jött most a régi tájra,
Én angyalom, ma már semmit se bánt.

Nem érzem tavasznap ragyogását,
Két szép szemed mióta megtörött:
A nyár felettem, már hiába száll át,
Hogy ajkadról a tűz elköltözött.
S hiába jön új hervadás a tájra,
Hol egykor jártunk, édes angyalom . . .
Az elmulás annak miért is fájna,
Kinek nincs mása, csak egy sirhalom!?

Honthy István.

Heti krónika.

— A »Pécsi Figyelő« eredeti tárcája. —

Jókai megházasodott.
Dreyfusnak megkegyelmeztek.
Guerinék kapituláltak.
Megjött a hivatalos ősz.

Ime ez a négy esemény adja meg ennek a hétnek az érdekességét. A négy közül a három elsőnek következménye a negyedik; mert hiszen ilyen események nem is történhetnek a forró kánikulában, az uborkaszezon idején. Ősz kell hozzájuk és szezon, mikor az emberek nem járnak tüdőkhöz és nyaralni, hanem itthon vannak a városban és tárgyalják az eseményeket olyan komolysággal, a milyen ezeket megilleti.

pótadónak kivetése iránt, végül a vármegyei tisztviselők helyzetének végleges rendezésére országos mozgalom megindítása ügyében.

II. *Évnyegyed és féléves jelentés.* 3. Aispán jelentése az elmúlt évnyegyedről. 4. Közig. bizottságnak a miniszterelnökhöz felterjesztett félévi jelentése.

III. *Kormányrendeletek.* 5. Belügyminiszterium leirata a körorvosok fizetéseinek és utazási átalányainak tartalékalapja tárgyában.

IV. *Allandó választmány jelentései.* 6. Verőce vármegye megkeresése D.-Miholjácánál drávai állandó hid létesítése tárgyában a kereskedelemügyi miniszterhez intézett feliratának pártolása iránt. 7. A viszló—c.-bogádi — 8. kishertelend-bikali — és 9. kárász-v.-dombói utvonalaknak a községi közlekedési (vicinal) közutak hálózatából való kihagyása tárgyában. 10. Hivatalos állás rendszeresítése tárgyában. 11. Az országos központi hitelszövetkezet, részvényjegyzése tárgyában. 12. Rapun Aladár, Molnár Kázmér és Simon József szolgabíróknak költözködési költség megtérítése iránt benyújtott kérvényei tárgyában. 13. Simon József szolgabíróknak jutalom megszavazása iránti kérvénye tárgyában. 14. Mohács nagyközség árvatárának 1898. évi gyámpénztári számadása tárgyában. 15. Özv. Baross Kálmán budapesti lakosnak nyugdíjmegállapítása — 16. és ugyanannak segély megszavazása iránti kérvényei. 17. Jeszenszky Kálmán várm. irnoknak nyugdíjazás iránti kérvénye. 18. Németh Vilmos, pécsi járási állatorvosnak nyugdíjaztatása. 19. Zaláta község képviselőtestületének adásvételi jogügylet tárgyában hozott határozata. 20. Szabolcs község képviselőtestületének az 1898. évi fogyasztási adójutalékból 100 frt jutalom megszavazása tárgyában hozott határozata. 21. Magyar-Egregy község nehézményezett 1896—1898. évi május hó 23-ig terjedő birói számadása. 22. Véménd község képviselőtestületének a községi rendőrségről szóló szabályrendelet végrehajtását felügyesztő és a mezőőrök javadalmazását tárgyzó határozatai. 23. Viszló község képviselőtestületének a felső-erdői ingatlan ideiglenes megosztása tárgyában hozott határozata. 24. Szent-Gál község képviselőtestületének reg. kárt. kötvény felhasznált ellenértékének visszatérítése tárgyában hozott határozata. 25. Orfű község adásvételi jogügylet tárgyában hozott

képviselőtestületi határozata. 26. Sámod községnek ingyenes községi népkönyvtár felállítása tárgyában hozott képviselőtestületi határozata. 27. Sárók község képviselőtestületének a mezőcsész és községi bába-fizetés rendezése tárgyában hozott határozata. 28. Véménd község ingatlanok eladása tárgyában hozott képviselőtestületi határozata. 29. Nagy-Ágh község 1894. és 1895. évi megnehézményezett birói számadása. 30. Császa község képviselőtestületének fogyasztási adójutalék hovatordítása tárgyában hozott s megfélebbezett határozata. 31. Maiss község képviselőtestületének 2 szülésznői állás rendszeresítése és ezen állások betöltése tárgyában hozott határozata. 32. Versend, Liptód és Szajk községek behajthatatlan községi pótdó leirása tárgyában hozott képviselőtestületi határozata. 33. A vármegye közigazg. bizottságának a mohácsi »László« közkórházi orvos javadalmazásának felemelése tárgyában hozott határozata. 34. Kárász község képv.-testületének szénkutatók iránt kötött haszonbéri szerződés elfogadása tárgyában hozott határozata. 75. Komló község képviselőtestületének húsvágási díjakról szóló szabályrendelet tárgyában hozott határozata. 36. Szent-Lőrinc község szervezési szabályrendelet módosítása tárgyában hozott képviselőtestületi határozata. 37. Mohács, Nagy-Nyárad és Maiss községek 1899. évi megfélebbezett költségelőirányzata. 37—67. községi költségvetések. 68. Hosszu-Hetény község képviselőtestületének határozata gazdasági ismétlő iskola felállítása tárgyában. 69—100. Községi számadások.

V. *Küldöttségi jelentések.* 101. Számonkérő szék jegyzőkönyve.

VI. *Igazoló választmány jelentései.* 102. A legtöbb adót fizetők 1900. évi névjegyzéke tárgyában. 103. A bizottsági tagok választása tárgyában.

VII. *Tiszti jelentések.* 104. T. főorvos jelentése dr. Graul Béla nádasdi körorvos orvosi oklevelének kihirdetése tárgyában.

VIII. *Törvényhatósági és egyéb levelezések.* 105. id. Percel Miklós köszönő levele a hozzá intézett részvétiratról. 106. Sopron vármegye közönségének megkereső levele a borhamisítás meggátlása tárgyában a képviselőházhoz intézett felirat pártolása iránt. 107. Jegyzőkönyvet hitelesítő küldöttség megválasztása.

H i r e k.

Pécs, 1899. szeptember 23.

Isgató fonográfok.

»A belügyminiszter több oldalról nyert tapasztalat szerint, tudomására jutott annak, hogy egyes vásárok alkalmával megjelenni szokott fonográf tulajdonosok gépeikbe oly lemezeket is helyeznek, melyek izgató beszédeket reprodukálnak. A miniszter szigoruan elrendelte, hogy az illetékes hatóság erélyesen ellenőrizze a fonográfokat, s az izgató beszédeket tartalmazó lemezeket haladéktalanul elkobozza.«

Igen! A miniszter tapasztalt, s midőn a miniszter tapasztal, az rendszerint: rendeletet szül. Most legutóbb azt rendelte el a belügyminiszter, hogy a vásárokon s nyilvános helyeken »fellépő« fonográfok műsorát cenzura alá vegye az a hatóság vagy községi előljáróság, melynek területén a reprodukáló géptulajdonosa működni akar.

Jövőben tehát nem kell félnünk, hogy midőn a szocializmus tanának magja úgy is eléggé termő földre talál, holmi vásári kóklerék is izgassák a kedélyeket pokol-gépeikkel. Csend és rend fog uralkodni mindenfelé a belügyminiszter erélyes s utolérhetlen intézkedései folytán, mint azt az alábbi jelenet is igazolja.

Szatyor-Szentelő Kingécen vásár van. A községi bíró ajtaja előtt egymást szorongatják a vásári komédiások, kik mindannyian engedélyre várnak. Csak egy magas kürtőkalapos szalonkabátos alak nem tolong a többi között. Ezt méltóságán alulinak tartja, hiszen ő a vásári komédiások arisztokratája, a fonográfos!

Végre ő rá is kerül a sor. Kifogástalan eleganciával kopogtat a jegyző ajtaján, aztán még kifogástalanabb pukedlivel belépve elkezd mondókáját:

— Én Klapikol Vencel vagyok. A Edison-féle fonográf mestere, aki gyűttem méltóságos jegyző urnak kérni a vendégszereplésre die Erlaubniss.

A jegyző, kinek élénk emlékezetében van még, a legutóbbi belügyminiszteri rendelet, mely még nem került ősei és elődjének »asz-

Bár néha nem igazat irnak az ujságok. Erre mutat az a deputáció, mely e hét egyik napján a főkapitánynál járt. Pécs összes szőlőhegyének hegypásztorai alkották ezt a deputációt, mely mikor beállított a főkapitányhoz, az ijedten lépett tőlük vissza.

— Mi a csoda!? Talán sztrájkolnak kendtek? Vagy a szőlőhegyet is ellopták kendtek alul s azért jönnek?!

A deputáció zúgó morajt hallatott.

— Hát még a tekintetes főkapitány úr is?!

— Mit, én is?!

Erre előállott a legöregebb hegypásztor.

— Tessék megnézni engem; mennyi idős lehetek én, főkapitány úr?!

— Bizony kend már közelebb jár a hetvenhez, mint a hatvanhoz.

— No hát. De nézze csak a kollegáimat.

A Tamás hatvankettő, a Péter hatvanegy; a János hatvan; a Ferkó ötvenkilenc; a Kis Pál, az is hatvanéves. Itt a Nagy Márton komám; az ötvenötéves, de ennek meg felesége van.

— Jó, jó. Hát mit akarnak mindezzel?

Talán nyugalomba szeretnének menni?!

— Dehogy. Elégtételt kérni jöttünk.

— Elégtételt? És tőlem? De miért?

— Hát mert azt irták ki az ujságba, hogy mi szeretőket tartunk és az lopi a szőlőt, a kinek mi vagyunk a szeretői.

A főkapitány persze erre egészséges hatótába tört ki.

— No ugy-e nem úgy nézünk mink ki?

— Hahaha! Nem, nem. Csak legyenek egészen nyugodtak!

Legalább hat úr akadna,
Hogy ne mondjak már sokat,
A ki Jókait követné
S elvenné hat lányomat.

De már ne zengjen többé a dal a Dreyfus-ügyről. Mert nincs többé Dreyfus-per. Nincs többé tengeri kigyója a világnak, mert Dreyfus szabad. Megkegyelmeztek neki és ő egy szép hajnalhasadáskor odahagyta börtönét s rehabilitálva ugyan nem, de szabadonbocsájtva utazott Rennesből valami pihenőhely felé. Ime hát ez lett az öt év óta húzódó hazaáruulási pör vege. Igazán: sok hűbő semmiért. Dreyfust elítelték másodsor is hazaáruulásért, de már ekkor hangoztatták, hogy kegyelmet fog kapni. Csakhogy a Dreyfus-pártiaknak nem kellett ez a kegyelem; verték a mellüket, hogy Dreyfus revízióval fog élni s neki teljes elégtétel vagy a börtön kell. S ime nem lett ez sem igaz. Dreyfus lemondott a revízió iránti jogáról. Megelégedett a kegyelemmel; nem kíván rehabilitációt. Bizonyára azt gondolta, hogy jobb ma a kegyelem, mint holnap a revízió s legalább megmarad a veszett fejsze nyele: szabad lesz, ha elítelték s nem rehabilitálják is!

A Dreyfus megkegyelmezésével Guérineknek is elment a további kedvük a pártütés játszásától. Hiszen, ha nincs többé Dreyfus-ügy, Franciaországban nem is lesz forradalom, minek hát magukat nekik tovább is ostromzár alatt tartaniok? És a kik azt beszéltek, hogy Guérin az orléansi herceggel szövetkezett, a ki ott van az ostromlott házban, azoknak sincs többé miről beszélniök. Mert az ostromlottak-

nál bizony nem volt az orléansi herceg, mert ha ott lett volna, talán — még hamarabb megadták volna magukat.

Igy hát Dreyfus bár a »dupla vagy semmi« elvét hangoztatta, ötven százalékra kiegyezvén, szabad lett. Guérin megadta magát s nincs kilátás forradalomra a mindig érdekes francia nép körében, tehát nincs más hátra, minthogy a francia világkiállítás iránt érdeklődjünk. S mig a mult héten a jelszó volt: »Nem megyünk Párisba, addig e héten már megszűnt a bojkottálási kedv s ki lett adva az új jelszó: »Muszáj menni Párisba!«

Csak Pécs nem megy Párisba. Igen; Pécs, mint olyan! És hogy nem megy Párisba, annak oka semmi más, mint az Engel-féle borpancsolási ügy, no meg a hatóságok, melyeknek feladata lett volna ezt őrizni s nem engedni, hogy országos skandalum, világraszóló botrány legyen belőle. Mert most csinálták meg hivatalosan az egész ország borvidékének térképét. Persze, erre a térképre Pécs is fel kellett volna venni; de hisz akkor vége lett volna a reklámnak s kár lett volna belőle, mert a hol Pécsset omlegetik, ott mindjárt eszébe jut mindenkinek — Engel s ahol Engeltől van szó, ott többé nincs hitele a magyar bornak. És mi történt? Egyszerűen lehagyták Pécsset és vidékét a térképről s elkészítették azt anélkül, hogy Pécs borvidéke benne lenne.

Ezért nem megy Pécs, mint borvidék, Párisba. Legalább így ujságolta ezt e héten egy pesti ujság és bizony, bizony, ebben a hírben, bár az ujságban volt is benne, mégis sok az — igaz.

talfiók» című közös sirjába — szigoruan özszeráncolja homlokát:

— Maga fonográfot akar mutatni?

— Igen!

— A nagyméltóságú m. kir. belügyminiszter ur magas rendelete folytán nekem először meg kell hallgatnom az ön műsorát, hogy nem e tartalmaz izgató beszédek. Csak aztán adhatok engedélyt. Érti?

— Érték kérem! A méltóságos jegyző ur meg fogja hallgatni az enyim masina potyára! — mondja kedélyesen Klapikol ur. — A nem meg van baj. Igen szívesen engedek. Nekem nincs aufregende Sachen!

S mig ezt mondja siet, hogy előkerítse a masináját, miközben olyan furcsa módon mosolyog.

Néhány perc múlva már működik a gép a jegyzői irodában, hol a jegyző ur nem csekély gyönyörrel élvezi Perottit a »Lohengrin«-ben, a »Kati gyere ki« című népdalt, a görög-török háboru egy csatajelenetét telve ágyudörgés és puskaropogással, aztán a »Bánk-Bán« nagy jelenetét s végül azt a közismeretű népdalt, mely így kezdődik:

»... Egy vég, két vég, három vég hanavász
Bolond, aki ha nem muszáj hegyre mász!»

Az egész műsorban nincs semmi izgató, a jegyző magában dicséri a miniszter eszét, aki bölcs rendeletével nem csak megóvta a köznyugalmat, hanem arra is módot nyújtott, hogy községi jegyzőinek ilyen olcsón pokoli szórakozásban legyen részük, s megelégedetten állítja ki Klapikol ur részére az engedélyt, melyhez még hivatalos tónusban hozzá írja azt is, hogy »a műsorban beható vizsgálat után egyetlen egy izgató beszédet reprodukáló lemez sem foglaltatik.«

Nem telik bele egy félóra, a vásári komédiások arisztokratája felállította sátorát, melyben töméntelen ember áll a fülükbe dugott gummi csövekkel.

Egyszerre éktelen ordításban tör ki a tömeg:

— Igaza van! Ez gyalázat!

— Zsarnok a kormány!

— Nincs betevő falatunk, de az adót erőszakkal szedik!

— Vesszenek az urak! Le a vagyonos osztálylyal!

— Gyujtsuk fel a községházát!

A kis biró — ki maga is ott volt a hallgatók sorában — eszeveszetten szalad a községházára, s lihegve szól:

— Hát azért jöttünk. Igazittassa helyre a főkapitány ur azt az ujságot. Mert ha nem; akkor baj lesz.

Szól a deputáció vezetője és mentek vissza a szőlőhegyekre. S most várják a helyreigazítást.

A torony alatt más nevezetes esemény alig történt e héten. Ha csak az nem, hogy az összes tisztviselők nevét, hivatali helyiségét és privát lakását kiirták a kapu alá egy nagy táblára.

— Különösen a lakásukat jó, hogy kiirták. Szólt valaki a reform láttára.

— És ugyan miért? kérdezték tőle.

— Legalább váltólejáratkor hamarabb megtalálják őket, adta meg a választ a hét legrosszabb viccelője.

A hét nevezetesebb eseményei még, hogy a jogászok obstruáltak az elnökválasztás ellen és nyertek is egyheti moratoriumot. Hogy Hock János, a félbemaradt püspök, Kőbányán plébános lett és hogy mig az árviz fenyegette Pozsonytól Mohácsig a Duna melletti lakosokat, addig nálunk ismét konstataáltak a vízhiányt és közkutakat állítottak fel, a vízvezeték pedig elzáratták.

Igaz, hogy cseberből-vederbe estünk ezzel. Mert azért viz most is kevés van. És a mi kevés van, azt most nem a vízvezetékkel, hanem a közkutakon pócsékolják el.

Kövágó Őrs.

— Jegyző ur kéröm gyűjön mán, már mögösznek a népek! Azt kiáltik, hogy mi vesszünk oda! Annak a bolond nimötnek a masinériája aszondi, hogy mög kő önyi jaz urakat, mög hogy — uram bocsá — mi csavargatjuk, vagy sanyargatjuk a népet. No gyűjön mán jegyző ur!

De mire a jegyző ur »kigyüq«, akkorára a csendörök már oldalba csiklandoztak szuronyakkal néhány embert, kik nem birván állva elviselni ezt a gyönyört, vérző bordákkal lefekték a földre, egy pár embert meg vasra vertek, közöttük a vásári komédiások arisztokratáját, kire féktelen dühében ekként rivalt rá a jegyző:

— Maga cimeres gazember! Hiszen maga engem becsapott. Én végig hallgattam a maga masinájának a nyekegését, de abban nem volt egy betű izgató beszéd se.

— Nem is volta benne — mosolyog előkelően Klapikol ur. Die senzacion Einlage belettem a cilinderembe!

*

Hogy is van csak?

»A belügyminiszter több oldalról nyert tapasztalat szerint tudomására jutott annak, hogy egyes vásárok alkalmával megjeleni szokott fonograftulajdonosok gépeikbe oly lemezeket is helyeznek, melyek izgató beszédeket reprodukálnak. A miniszter szigoruan elrendelte, hogy az illetékes hatóság erélyesen ellenőrizze a fonografusokat s az izgató beszédeket tartalmazó lemezeket haladéktalanul elkobozza.«

A miniszter elrendelte! Hát miért ne rendelte volna el?!

Dr. Faust.

Napirend 1899. szeptember 24-én és 25-én.

Naptár: vasárnap, szept. 24. — Róm. kath.: Gellért. — Prot.: Gellért. — Görög-kel.: (szept. 12.) Antónia. — Zsidó: Tischri 20. — Nap két 5 óra 52 perckor; nyugszik 5 óra 51 perckor. — Hold két 8 óra 53 perckor este; nyugszik déln. — Hétfő, szept. 25. — Róm. kath.: Kleofás. — Prot.: Kleofás. — Görög-kel.: (szept. 13.) Templom avatás. — Zsidó: Pálmák napja. — Nap két 5 óra 53 perckor; nyugszik 5 óra 49 perckor. Hold két 9 óra 45 perckor este; nyugszik 1 óra 13 perckor délután.

Időjárás. Kilátás a központi meteorológiai intézet jelzése szerint: hűvös idő és eső várható.

A Kath. Legényegylet mulatsága vasárnap.

— (A vármegye költségvetése.)

Jeleztük már, hogy a megye állandó választmánya tegnapelőtt tartott ülésében letárgyalta a megye jövő évi költségelirányzatát. A jövő évre előirányzott összes szükséglet — mint meg is irtuk, — 154.375 frt 30 krt tesz ki, melyre összes fedezet 152.246 frt 20 krajcár mutatkozik. A *szükségletben* tisztviselői fizetésekre 119.370 frt van felvéve; szolgaszemélyzet fizetésére és ruházatára 10.718 frt 30 kr, hivatalos helyiségek és fogházak bérletére 520 frt, irodai szükségletekre 9.388 frt; napidíjakra és utiköltségekre 9.900 frt; épületek fenntartására 1.750 frt; egyéb kiadásokra 2.729 frt. A *fedezet* áll: 105.310 frt állami javadalmazásból; 27.081 frt pótdóbból; 19630 frt alapok járulékból és 225 frt 20 kr egyéb jövedelemből. Mig az idén 124.918 frt 30 krajcárban volt megállapítva a költségvetés s a mult évi tényleges szükséglet 133.899 frt 12 krajcárt mutatott, addig a jövő évre 2129 frt 10 kr deficit esik.

— **(Fényes esküvő)** volt a siklósi ferenciek templomában szerdán d. u. 5 órakor. **Jeney Béla** gyógyszerész vezette oltárhoz bájos menyasszonyát, **Holmik Arankát**. Násznapok voltak: ifj. **Antal Gyula** gyógyszerész, dr. **Antal Gyula** egyetemi tanár fia, **Rusz Sándor** uradalmi tisztartó; nyoszolóleányok: **Rusz Mariska** és **Petrásch** Leontin, végül a vőtélyek tisztét dr. **Vargha Gyula** ügyvédje-

lőtt s cs. és kir. tartalékos hadnagy és **Rusz Béla** töltötték be. Az esketési funkciót **Varga Vitus** zárdafőnök s plébános végezte.

— **(Református isteni tisztelet.)**

A helybeli református lelkész az építendő református templom gyűjtése végett hosszabb idő óta távol lévén, egyes felsőbaranyai lelkészek teljesítik helyette a szolgálatot. Mint értesülünk, a vasárnapi, szept. 24-ki isteni tiszteletet d. e. 10 órakor. a siklósi országuti imaházban **Morvay Ferenc** n.-vátyi lelkész s egyházmegyei főjegyző fogja végezni.

— **(Országos vásár.)** Holnap délben kezdődik szentmihályi országos vásárunk, melyet a szigetikülvárosi vásártéren tartanak meg. Mivel a vásár pótvásár jellegével bír, a kirakodó vásáron csak helybeli iparosok vehetnek részt. Az állatvásárra az őszelei felhajtás igen nagy szokott lenni s így, ha az idő el nem rontja a vásárt, azon elég jó sikerre lehet kilátás.

— **(Járványos betegségek a megyében.)** A föld folytonos kigőzölgése, a nedves tüdőrontó köd nagyban elősegíti a járványos betegségek terjedését. *Hosszuhetényben* a tifusz lépett fel nagy mértékben, *Szabolcson* pedig a roncsoló toroklob szedi áldozatait.

— **(Püspöki bérmaut.)** *Hetyey* Sámuel megyéspüspök holnapután reggel indul bérmautjára, melyet a mágoosi esperesi kerületben végez a jövő héten. Hétfőn Kárász községben kezdi meg a püspök a bérmautást s kedden Szászvároton, szerdán Kőblényben, csütörtökön Bicalon és pénteken Mocsoládon bérmaut. Mágocson szombaton végzi a bérmautást a püspök s vasárnap Magyarorszákon fejezi be a kerületben körutját, hogy a jövő hó első napjaiban a dombovári esperesi kerületbe menjen bérmautra.

— **(Az árvizről.)** A Duna egye árad, de a veszély most már korántsem oly fenyegető, mint a minőnek az első pillanatban látszott. Az által, hogy a Duna felső részein gátszakadások történtek és a Csalló-közt elöntötte az ár, most itt dél felé a veszély nagyon is csökkent. *Dunaföldváron* reggel 7 órakor feladott távirat szerint a vizállás 547 cm. magas. A viz 13 C. fok és igen zavaros a felhőzet, úgy, hogy esőtől tartanak, mely a védmunkálatokat nagyon gátolná. *Baján*, miként a reggel 7 órai távirat jelzi, 665 cm. magas a vizállás. A Duna folyton árad, a védmunkálatok erősen folynak. Esőre van kilátás, a viz 13 C. fok.

*Mohács*on a vizállás a következő:

Tegnap reggel 623 cm.

Tegnap este 639 cm.

Ma reggel 648 cm.

Tehát a Duna lassan, de folytonosan árad. *Szeremben*, Bács megye határán, a töltés magasítási munkálatokat abbahagyták, mert a vizállás 40 centiméterrel kisebb, mint várták. A magyar folyam- és tengerhajózási részvénytársaság közli, hogy az árviz következtében a baja-apatini Dunaszakaszon fekvő Baja, Vörösmart és Monostorszeg állomással való forgalomban az áruforgalmat megszüntette. Ezen állomásokon tehát további intézkedésig csakis a személyforgalmat közvetíti.

— **(Himen táblája.)** A pécsi állami anyakönyvi hivatal házasiandók kihirdetési tábláján e héten a következő új jegyespárok nevei olvashatók:

Haksch József Antal, rk., Pécs — Pro-

hászka Klementin Izabella Teréz, rk., Kaposvár ;

Schweicer Ádám, rk., Mocsolad — Kinder Anna Mária, rk., Pécs ;

Steurer Ignác, izr., Pécs — Klein Mária, izr., Pécs ;

Horn Mihály, rk., Apatin — Gith Margit, rk., Pécs ;

Krumm Konrád, rk., Pécs — Birgl Mária özv. Taffner Jánosné, rk., Pécs ;

Nilosics Győző, rk., Pécs — Schutzmann Gizella, rk., Pécs.

— (**Ágyuzás a vihar ellen.**) Ez az új találmány már Pécsen is akad követőre. Egyik törekvő szőlősgazdának, *Radocsi Imre* a szegedi kiállításon járván, onnan hozott magával vihar elleni ágyukat, melyeket Makárhelyi szőlőjében állított fel. Azóta egész vándorlás folyik a szőlőjébe, mert mindenki érdeklődik a viharágyuk iránt. Az érdeklődést kielégítendő Radocsi Imre holnap (vasárnap) délután 4—5 óra között be fogja mutatni a viharágyukat mindazoknak, kik ez időben a szőlőben felkeresik.

— (**Halálozás.**) *Haberényi Piroska*, életének 30-ik évében, ma reggel meghalt. Temetése holnap (vasárnap) délután 5 órakor lesz a Hunyadi-utca 16-ik számú házból a budai-külvárosi temetőbe. Az engesztelő misét hétfőn délelőtt féltíz órakor tartják lelkiüdvéért a székesegyházban. A hosszas betegeskedés után elhunytat édesanyja, özv. *Haberényi Györgyné*, fivére *Haberényi Géza*, nagynénjei, unokatestvérei és nagyszámu rokonság gyászolja.

— (**Műkedvelői előadás.**) A pécsi Katholikus Legényegylet holnap (vasárnap) este 8 órakor megye-utcai helyiségében műkedvelői előadást rendez. Szinre kerül *Lampérth Géza* egyfelvonásos életképe: »Megjöttek a huszárok.« Előadás után tánc lesz, melyhez *Korodi Károly* szolgáltatja a zenét. Belépti díj 40 krajcár; tagoknak 30 krajcár.

— (**Perczel Dezső Mohácson**) *Perczel Dezső*, az országgyűlési képviselőház elnöke, tegnap Bajáról Mohácsra érkezett nagynénje látogatására. Ma reggel rövid látogatást tett Jagits József orsz. képviselőnél s innen kocsin Bonyhádra, birtokára utazott. Szeptember 26-án Budapestre megy a képviselőházi ülésekre szükséges előkészületek megtételére.

— (**Pályázat.**) A pécsi m. kir. pénzügyigazgatóság mellé rendelt számvevőségnél egy 400 forint évi segélydíjjal javadalmazott számgyakornoki állás van üresedésben. Pályázati kérvények 14 nap alatt adandók be a pécsi m. kir. pénzügyigazgatósághoz.

— (**Kinevezés.**) A vallás- és közoktatásügyi m. kir. miniszter *Máté* (Matejka) Károly és *Omeisz* Ida tolnai községi okleveles tanítót, illetve tanítónőt a tolnai állami elemi népiskolához rendes tanítónővé, illetve tanítónővé kinevezte.

— (**A fűzfa gyümölcse.**) A fűzfa, mint tudva van, virágozik ugyan, de valami hasznos gyümölcsöt nem terem. Fája keserű ízű, az a gyümölcs is, a melyet hozott, keserű. Mert Keserűnek nevezik a mi Jánosunkat is

Nagyvátyn, a ki még mindig csinos felesége féltékenységét megunva, a puha nyoszolya helyett a fűzfán keresett nyugalmat egy éjjel. Szerencsére a féltékeny nő keresve-kereste s a kocsiban, hova este lefeküdt, nem találván, a sötétséghez szokott szemével észrevette a fűzfa keserű gyümölcsét. János már az utóját járta, de a menyecske gyorsan levágta s az eszméletlent többek segélyével két órai élesztés után visszahívta az életre. A próba így nem sikerült, de talán a mi Jánosunk most már puhábbnak fogja találni az ölelő karokat, a szabadon lüggés kényelmetlen állapotánál.

— (**A vármegyei tisztviselők fizetésrendezése.**) A vármegyei tisztviselők fizetésrendezésére javaslat előterjesztése végett kiküldött bizottságnak csütörtökön megtartott üléséről már megemlékeztünk. A bizottság által a közgyűlés elé terjesztendő javaslatból most közöljük a következőket: Az *alispán* eddigi javadalmazását, mely 2500 frt fizetés, 400 frt lakbér és 400 frt utiátalányból állt, 660 frttal emeli e javaslat; még pedig a fizetést 500 frttal és a lakbért 160 frttal. A *főjegyző* javadalmazása 2100 forintról 2820 frtra emeltetik; az első aljegyzőé 1400 frtről 1580 frtra; a másodaljegyzőé 1170 forintról 1380 frtra; a negyodaljegyzőé 900 frtről 1145 frtra és az ötödaljegyzőé 800 frtről 1045 frtra. A *tiszti főügyészé* 1800 frtről 2420 frtra és az *alügyészé* 1100 frtről 1750 frtra. A *tiszti főorvos* fizetése 1400 frt helyett 1950 frtra tervezetik. A *főpénztáros* fizetése 1600 frtről 1950 frtra; az ellenőre 1100 frtről 1380 frtra; a főszámvevőé 1600 frtről 1950 frtra és a két alszámvevőé 1100 frtről 1380 frtra emeltetik. A *főlevéltárosé* 1350 frtről 1750 frtra és az *alleveletárosé* 1100 frtről 1380 forintra emeltetik. Az *árvaszéki elnök* 2100 frt helyett 2620 frt fizetést kap; az *ülőkök* 1500 frt helyett 1750 frtot, az első jegyző 1120 frt helyett 1245 frtot és a második 900 frt helyett 1045 frtot. A *gyámpénztáros* kap 1750 frtot; az ellenőr 1050 frt helyett 1245 frtot; a *könyvvivő* 1350 frt helyett 1580 frtot. A *főszolgabírák* fizetése 1400 frtről 1800 frtra és utiátalánya 450 frtről 600 frtra emeltetik; a *szolgabíráké* 1000 frtről 1300 frtra és utiátalánya 200 frtről 300 frtra. A *járásorvosok* fizetése 250 frttal emelkedik; az *állatorvosok* fizetése 100 frttal. A tisztviselői kar fentebbi összes fizetésemelése 19725 frt többletet tesz ki. A segédzemélyzet (ügyészi és közigazgatási gyakornokok) fizetési többlete 850 frtot tesz ki. A kezelőszemélyzetnél 5150 frt a fizetési összemelkezés; a szolgaszemélyzetnél pedig 1356 forint.

— (**Elgázolt asszony.**) Ma délbén *Petrovits* Ádám, berkesdi lakos, kocsiával a Bedő-kávéház előtt elgázolta *Káplár* Orsolya, hatvanéves szőkédi lakosnőt. Az elgázolt asszony olyan súlyos sérüléseket szenvedett, hogy be kellett szállítani a közokrházba. A vigyázatlan kocsis ellen megindította a rendőrség a vizsgálatot.

— (**Szuronyok között.**) Ma délután két szuronyos csendőr egy megláncolt sokac férfit kísért fel a királyi ügyészhez. A férfi vállán kétesövű puská csüggött s ezért sokan orrvadásznak nézték. Pedig nem vadat, hanem embert ölt. Ő volt az a *Dvorgics* Vinkó kassádi lakos, kiről megirtuk a napokban, hogy a korcsában összeveszett *Lamos* Zsilkóval s hazarohanván, elvitte a korcsmába kétesövű fegyverét s *Lamos* Zsilkót lelőtte. A gyilkos

ellen a csendőrség befejezván a vizsgálatot, ma megérdemelt helyére, a börtönbe kísérte fel.

— (**Első Leánykiházasító Egylet**) m. sz. leány és fiu biztosító intézet vezérképviselősege Pécs, Jókai-tér 3. szám. Ezen intézmény, mely csakis a leány és fiugyermekbiztosítást kultiválja, már 1863. óta fennáll és kizárólag magyar. Az intézet vezérigazgatósága szükségesnek találta Pécsen is vezérképviselőseget állítani, mely, mint tudjuk, eredménydúsan működik. Ezen intézmény egylet, melyben a befizetett díjak gyümölcsöznek, ha a biztosított fél elhal, már az első részlet lefizetése után megszűnnek a fizetések és a gyermek a biztosított tőkét a kor elérésénél mégis megkapja. Különösen ajánlatos hivatalnokoknak, üzletembereknek *iparosoknak és vasutiaknak* egyaránt. *Férfi és hölgyügynökök fix fizetések és jutalékok mellett sürgősen felvétetnek az ország minden részében. Surányi Jenő.*

— (**Elfogott csaló.**) *Bernáth* János a 14-es számú rendőr, ma ügyes fogást csinált. A piacon letartóztatta *Sár* János, magyarthertelendi lakost, kit csalásért köröztek. Ugyanis *Sár* János a viszlói vásárban *Bagó* István arányosi lakoshoz csatlakozva, figyelemmel kísérte, mikor az két tehenet adott el *Bogyai* Máté diósi földbirtokosnak 270 forintért. A vevő csak foglaltot adott a tehenekre s mikor eltávozott, *Sár* kevés idő múlva utána ment s *Bagó* testvérének adván ki magát, száz forintot kért a vevőtől azzal, hogy lovat vettek, azt akarják kifizetni. A kicsalt száz forinttal azután megszökött s ma végre az ügyes rendőr kézrekerítette. Az elfogott csalót a rendőrség átadta a csendőrségnek s most azok folytatják ellene a további vizsgálatot.

— (**Borju vadászat.**) Nem anyától lett, hanem Rózsafán termett az a robinzonias-hajlamokkal megáldott tarka borju, mely még június hóban, alig 10 hetes korában, a nyitva feledett kapun kiszaladva, meg se állt, míg a jó távol (8—10 kilométernyire) lekvő nagyvátyi erdővágásba be nem vette magát. A szegény tulajdonos kereste, hajszolta, de bizony, eltelt az aratás, hónap múlt hónap után, mindazonáltal a világjáró boci csak élt a tavolban s honvágy nem gyötörvén, elvadult teljesen. Nagyszámu orrvadászaink ki is tüzték már a célt reá, csak várták míg hidegebb lesz, no meg egy kis karcos is az ingyen pecsenyéhez. A múlt héten aztán megjött a tulajdonos »jó erővel« nyolcad magával, hogy ha lehet, szép módjával, ha nem, *fegyverrel* ejtsék meg a szökevényt. De nagy a rengeteg s minden titkát ismerte már a boci-Robinzon. Az expedíció, akár az *Andree*-é, sikertelen maradt, jóllehet a rózsafai felfedezőkből kár nem esett. Az elkeseredett tulajdonos 10 forintot ígért annak, ki a szökevényt élve-halva kézre keríti. Ez volt a boci végzete. A berki csordás tapasztalt kutyája felzavarta, a vadászok utána vetették magukat, árkon, völgyön, dombon, hegyen keresztül üzték, míg üldözött és üldözők kimerülten rogytak le a kacsótai határban. A tulajdonos kocsin vitte el a szökevényt, mely szépen kinőtt, kifejlett s szakértők 50 frtra becsülték. Nagy áldomás volt a ropogós tizesre a ráadás, a ritka hajtó vadászat befejezésül. Így hát nemcsak a komának, hanem a tizhetes borjunak is csak kötve higgyünk.

— (**Kavicskészlet átvétel.**) A pécsi járás törvényhatósági utvonalaín a fedanyag átvétele folyó hó 19, 21, 22, 23, 29. napjain történik a járási főbíró, az uti biztos és

Önkéntesek figyelmébe!

Teljes felszerelések olcsón, szolidan, előírás szerint készítettnek

SZEIBERTH FÜLÖP ezelőtt **PACZOLAY** és **SZEIBERTH** czégnél

a Royal-kávéház mellett, a nagy Takarékpénztár palotájában.

az államépítészeti hivatal főnöke személyes jelenlétében. A szentlőrinci, pécsváradi és mohácsi járásban már megtörtént, a baranyavári járásban 25—26-án, a siklósi járásban pedig október 2-án és 3-án lesz az átvétel.

— (**A cabinet noir.**) A legutóbbi franciaországi események ismét felszínre vetették a titkos kémkedési irodák működését. Ezekre vonatkozólag érdekes könyv jelent meg a minapában Németországban. Az írója a »Cabinet noir«-ról közöl benne adatokat. Ezek szerint XIV. Lajos francia király lendítette leginkább föl ezt az intézményt, a melynek élén Louvois a király kedvenc minisztere állott, a ki gondoskodott arról, hogy uralkodója teljes mérvben tűzhesse passzióit. Csakhamar odáig jutottak, hogy a külföldi udvarok és ezek követségei között folytatott levelezéseket is elfogatták. A »Cabinet noir« elnevezés valószínűleg IX. Lajos uralkodása alatt keletkezett és a postának egy osztálya volt, mely csakis azzal foglalkozott, hogy a politikailag gyanús emberekre címzett leveleket kinyissa, elolvassa és újból továbbítsa. Mikor IX. Lajos a francia postát szervezte, kiadta a rendeletet, hogy csakis oly leveleket továbbítsanak, melyeket előbb a hatóságok átnéztek és nem találtak benne olyasmit, a mi a kormánynak kellemetlen volna. A »Cabinet noir« kezei átmenő levelek újból való lezárásában oly ügyességet fejtettek ki, hogy a címzett csak a legkritikább esetekben vette észre, hogy a levelét felbontották. Egy 1628-ban életbelépett posta-reform még tovább vitte a dolgot. Ennek értelmében a legszigorubb büntetés várt a levélcsempészekre. Csak postán volt szabad leveleket továbbítani s most már a postafőnököknek volt kötelessége a levelek titkos átnézéséről gondoskodni, ha csak Richelieu bibornok, ki Cinq-Mars márkii összeesküvésének felfedezése óta nagy fontosságot tulajdonított a fekete kabinetnek, nem végezte személyesen a levelek átnézését.

— (**Árverés a zálogházban.**) A Zrinyi- és Gyár-utca sarkán levő Weisz-féle zálogházban folyó hó 28-án délután 2 órakor árverés tartatik, melyen a törvényben előirt határidőn túl meg nem hosszabbított, — ideértve a József-utcai zálogházban betett tárgyakat is — arany, ezüst ékszer és más zálogtárgyak nyilvánosan elárvereztetni fognak

— (**Villamvilágítási álló és függőlámpák,**) *csillárok*, nemkülönben a legszebb *petróleum függőlámpák*, valamint csinos és új *majolika díszárúk*, nevezetesen *virág* és *gyümölcsstartók*, *állandók*, *servicek* stb. *Schönwald* Imre ékszerész és órás külön osztályában király-utca, a hattyu-udvarban.

Művészet, irodalom.

Árpádházi királyok.

(Két cikk.)

II.

Ha magát, III. Béla alakját veszem, nem felel meg a történeti hagyománynak, mert ez egy zömök, aprólábu, felhuzott vallu emberke és nem valami szép. Arcában, (mint egész ruházatában) van tényleg valami keleties kifejezés, inkább szláv típus, inkább Teodosiusnak gondolnám, mint III. Bélának. Zöld színű szemei; széles háta, fönt erősen hajlott, lőlhuzott orra, erősen csukott szája, rideg, szívós természetet árul el inkább, mint nagy értelmiséget. Erőszakos és önző vonások ezek! III. Béla bizonyára nem így nézett ki. No és fokozza a nehéz felfogású alak közönségességét

az a rengeteg cicoma, ami rajta van. Egy karakterisztikus királyt nem ilyen ruhában kell ábrázolni, ha még tényleg ahhoz hasonló öltözéke volt is. Mert még — mint már mondtuk — a ruhának is azt kell kifejeznie egy ilyen korszakot jellemző alakon, a mit az arc, az egész alak fejez ki. Egy történeti alak nem helyreállított történelmi ereklyék megörökítésére való!

A dekoratív elem ezentúl mindinkább elvész a fejből, a kezekből; a ruházat megmarad ugyan dekoratívnak, de az még a fejek erős plasztikáját fokozza, úgy, hogy a fej nem marad együtt az egész alakkal.

Térjünk át II-ik Endrére, Gerthrud királyné férjére, arra az elasztikus lelkű gavalérr királyra, aki »nem kötelességnek tekintette a királyságot, hanem eszköznek, tékozló hajlamai kielégítésére,« aki igazi lovagi jellem vonás volt, — mert király talán oly tele marokkal nem szórta a pénzt, nem adta nyakrafőre az adományokat s e szerint talán nem is volt úgy eladósodva, mint éppen ő; ki hogy nagy szorultában pénzre tehessen szert, »elvitte a veszprémi egyház kincseit, köztük Gizella királynénak 140 márkát érő drága kőves ereklye gyanánt őrzött koronáját. (Talán az volna a fején?)

Tetszik nekünk, hogy Roskovics szép, férfias arcu lovagnak festette meg II. Endrét. olyan Jókai Thanussy Decebal, avagy Belizár alak (Kiskirályok.) különben modern, mágnás arc, de inkább boyár, avagy lengyel, mint magyar. Igen, erről az alakról elhiszszük, hogy a sérelmes arany bullát kiadta; aki a pápa nagy kedveltségének megtartásáért szent földre ment; aki felől felfordulhatott az ország Gerthrud királyné kezei alatt, ki soha soha sem csinált semmit, bár sokat ígért, ilyen lovag király lehetett II. Endre. Alakja azonban nagyon el van rajzolva. Az egész felsőtörzs egy ülő alaké, melyre a fej erőszakosan rá van ültetve; a derék kettétörök; az egész alak oly lehetetlenül van összerakva, hogy nem áll meg a lábán, felbukik. Különben a kereszties hadjáratot jelvényező fehér palást van rajta, mellén nagy vörös keresztel; baljában az arany bullát tartja és jobbával rá mutat.

Következik III. Endre, István nádor szavaival: »a Szt. István első magyar király nemzetségből és véréből felnövekedett királyi fiúnak »utolsó aranyos ágacska«, kit megsiratott az egész nemzet, mint Rachel sirt gyermekei fölött, mikor már nem valának!« Kalandos természetű udvaronc, könnyelmű hányveti alak. Arctipusa nomád, fellépése hetvenkedő. Fején Szt. István koronája van, jobbával a kormánybotot tartja, csipelyén (mindkét darab a türelem netovábbjával van festve); kezei vörös keztyűk vannak s lábain térdén felüli harisnyák. Bal kezében az ország almáját tartja; karján palástjának fölfogott uszálya leng alá.

I. Béla herceg arca, bár modern, szityta-magyaros. Tudakozó karakter. Osi vér. Hiszen mint azon eszme hatalmas és szerencsés képviselője örökölte meg nevét történetünkben: »hogy Magyarország maradjon ugyan keresztény királyságnak, hanem teljes erővel folytassa a harcot függetlenségeért a nemetek ellen!« kivont kardját pengézi, mintha azzal tényleg meg akarna szerezni a koronát. Felső törzse egészen páncél ingben van; párdúc bőr kacagánya (a milyen ma járunk), mellén összezsugorított és nehéz szövetű szoknya van rajta, — melynek megkötését sehogyan nem érezzük ki. Kezei tulfinomak; felső törzse rossz modell után van megrajzolva; lábaihoz még rosszabb mintát használt, mert azok egész kipárnázott, formátlan kurta női-lábok. Jobb lábának állása főleg lehetetlen. Roskovics, ugylátszik, lábra nem tudja állítani alakjait, ami pedig nagy baj, mert királyai valamennyien talpazaton álló alakok.

Kálmán király rangkóros arca, révedző, bizonytalan tekintete, idiota válla talán a leghűbb. De nem eléggé érezzük ki a nagy

diplomata királyt belőle, ki hogy a trónt fiának biztosítsa öcsését Álmost és annak fiát Bélát megvakittatá. Ezt a csunya foltot látjuk a lelkén homlokára ülve; s ha ezt akarta Roskovics hangsúlyozni, nincs kifogásunk ellene. Könyves melléknevét balkezevel csipelyén tartott könyv jelzi, melyen az ország almája van; jobbában kormánypalcát tart (kéz fejei minden stilszerűség dacára nagyon parányiak.) Sötét-viola színű felöltő és földig érő világos zöld szoknya van rajta.

Akarattal hagytuk *Szt. Lászlót* utoljára. Mert Szent Lászlót, a nagy legendás hős királyt így ábrázolni igazán abszurdum! A kiról azt mondja a történelem, hogy az úgy ragyogott mint a hajnalcsillag a kőd közepette, elosztatva az undok sötétséget és amint a teli hold ragyog a maga idejében, vagy mint a fénylő nap, úgy világított népe előtt, mint a hűsből a kiolvasztott zsír! Magasabb volt minden nagyoknál egy fejjel, fénylőbb minden elméknél, istennek embernek, drágább a leg-tündöklőbb gyémántoknál!

S most tessék elképzelni egy közép magas, ultramarin kékszemű, rótszakálu Germán bácsit, a ki magára szedett mindent, páncél inget, vörös palástot, cifra bárdot, buzogányt stb.; Gambrinus, ha akarod Mikulás — mindenki lehet, csak Szt. László nem. A legnagyobb magyar királyoknak egyikét nem így kell ábrázolni! Arcelosztásában szem előtt tartotta ugyan szt. László hermáját, Thurócy krónikájának augsburgi inkább brünni kiadását; de legalább a hermát utánozta volna, ha már nem volt képes felfogni alakját, mert ezután még elképzelhető a nagy király. A bécsi képes krónika iniciáleja már hatalmas termetű, daliás alakot mutat be, miért nem oldotta meg e szerint; azzal a haramia-vezér pózzal s rengeteg rajzhibával még csak kibékülnénk, de azzal a hazug germán-arccal, ibolyakék, virágzó szemekkel, gummi-orral, mosolygó arccal soha! Roskovics Szt. Lászlója kigunyolója a nagy királynak! Tényleg, mintha egy mókás uri ember szedte volna magára azokat a dekorációkat, a kinek szerfelett tetszik a helyzet komikuma és kényelmetlenül feszeleg a kosztümökben — mert hiába, nem volna jó csere dr. Jäger puha, meleg, kényelmes ingeit páncél ingekkel felcserélni! A legszembetűnőbb rajzhiba az alakon a jobb lábtő kezdete, az okvetlenül szét van szakítva; ez annyival inkább feltűnő, mert nagy kidüllesztett és félrecsavart hátat csinált alakjának Roskovics.

Ami a viseletek autentikus voltát illeti, teljesen megbizunk, mert nem áll rendelkezésünkre sem kutfő, sem idő, sem anyag. Kifogásaink volnának ugyan, de csak Roskovics rengeteg türelmével szemben, semmiségek. *Szt. László* fején a korona hermáról való, csak hogy összevontabb alakban mutatja be; de már ugyanennek állítólagos palástjával maradványairól vett (a zágrábi székesegyházban) szigoru motivumok III. Endre öltönyén láthatók. Ugyancsak szent Lászlónak a mellén lévő sugaras mellűsz, mely egy pergamenszerű köriratos festett szentkép, a váradi káptalan regrégió pezsztjéről való. Az Árpádházi hét mezős szívettartó oroszlanos cimerepaizs, *Imre* herceg mellűsze. III. *András* palástján a válrészt készítése egy árpádkorbéli zománcos korongról van kopirozva. III. *Béla* zománcos mell medaillonja, sirjában találtatott, valamint kormánybotja — a Jeruzsálembé való zarándoklás jele — rövid görög kardja, jobb kezén középső ujján levő arab felirású keleti talizmán gyűrűje, sirleletéből vannak felhasználva. De már fején lévő — primitív voltánál fogva ruházatától teljesen elütő — aranykorona helyett, ezüst koronát említ a történelem, mint sirleletet, stb.

Általában úgy a felhasznált díszítések, mint a lényegtelen detailok, végtelen mügondal vannak megcsinálva. Hogy Roskovics kitűnő ornamentáló művész, ezt az Árpádházi királyok leginkább bebizonyítják s ezelőtt meg-

hajlunk s kalapot emelünk. De ha mi magyar királyokat s azoknak korát akarjuk jellemezni, más eszközökhöz nyulunk, mind gyönyörűen megoldott ékszerek, reliquiák üres hatásához! még akkor is, ha a képek úgy lettek megrendelve, ha finomabb kivitelű is igényelnek (mert elég lent lesznek falba helyezve). Ilyen felfogáshoz csak szeretetreméltóság kell, — *Herpka* ötvös-individuum! — Kivitelük nagyon szépen fog sikerülni. Egyetlen darab pyrogranit lapokon vannak, miknek előállítására óriási áldozatba került. De a többek között ez is új, nagyszerű produktum, a maga nemében egyedül álló az egész világon, mert ekkora pyrogranit lapokat még nem bírtak előállítani eddig sehol; a fayence színek illetően alkalmazása szintén meglepő — ha nem is új, minden alkalmazásra javított. Odakint dicsőséget fognak szerezni a *Zsolnayak*, egyebek között, e kópiákkal, úgy maguknak mint az egész magyar művészi iparnak!

A többiekéről majd annak idején szólunk.

(Ny. Ga.)

○ **Régi ismerősökről.** *Leopold* Franciska, a Somogyi-féle szintársulatnak pár évvel előtt volt kedvelt operett énekesnője, tegnapelőtt a városligeti szinkörben Budapesten vendégszerepelt. *Hoffmann* meséi-ben játszotta *Antónia* hármass szerepét. A vendég, ki jelenleg a debreceni szintársulat tagja, nagy sikert aratott. A 3-ik felvonás haldoklási jelenetében zajos tapsokra ragadta a közönséget. *Csiki* László és *Kis* Pista, a pécsi közönség szintén volt kedvencei, jelenleg a Pesti Ihsz-féle szintársulat első rendű tagjai. A szintársulat Szabadkán tartózkodik.

○ **Erzsébet királyné verse.** A boldogult, költői lelkületű királynénak tudvalevőleg egyik legkedveltebb tartózkodási helye volt Korfü tündérszigetén az Achileon-kastély, a melynek egyik szobájában pompás keretbe illesztve a következő költeménye van:

LEMONDÁS.

Szünetlen készen az utolsó utra,
Aggódó gondot szivedből kizárva,
Ez a valódi, ez a helyes útja:
Méltóvá lenni az áldó sugárra.
Miért sovárogsz, soha el nem éred,
Miért zokogsz, részed sosem leszen:
A sors kegye magától adja néked,
Ha esdekelsz utána — sohasem,
Átok kíséri minden földi vágyad,
Ám ki a kincsre vágyva nem tekint,
A megvetett fény futni fog utánad,
És hull az üdvösség öledbe mind.
Mit alkotánk, legyen nagy vagy parányi,
Ha int az óra, pihenőre szállni:
Oh mily hamar betöltve van helyünk!
Az Óceán még kisebb sohse lett,
Ha csöppje, vagy hulláma elveszett!

○ **Az első színházi próba.** Még csak néhány nap választ el bennünket attól, hogy hivatalosan újra megnyiljanak közönségünk előtt Thália csarnokának ajtai. S bár nincsenek még itt színészeink, a színház tegnap már hangos lett a harsogó zeneszótól, sőt ének is is hangzott el benne, erős, hatalmas bariton ének. A színház orchesterét ugyanis felemelték valamennyivel, hogy a zenehangot, mely eddig a zenekart takaró pléh tető alá szorult, jobban meghallhassák a színészek és a publikum egyaránt. Tegnap délután három órakor próbálták ki akusztika szempontjából a felemelt orchestert, s a próba megmutatta, hogy a változtatás csak előnyére szolgált a zenekarnak, előnyére a színészeknek, kik bár még mindig kissé tompán, de azért jóval erősebben s tisztábban hallhatják a zenét a színpad hátterében is, mi különösen a karszemélyzetre nagy előny. Miután Simándy, a szintársulat karmestere, Tiszay direktorral egyforma magasságra (jobban mondva egyformán alacsony) maga a direktor ült a karmester székébe annak kipró-

bálása végett, hogy nagyon látni-e a színpadról a karmester taktusintó botját? Dicséretére legyen mondva Tiszainak, ugyancsak alapos szakértelemmel dirigálta el a muzsikusokat, s énekelt is hozzá olyan remek baritonnal, hogy a hangtól elsokott színház falak is megremegtek bele. A próba eredményeként tehát konstatálhatjuk, hogy az orchester emelése — teljesen bevált!

○ **A színházi albizottság ülései.** *Krasznay* Mihály kir. tanácsos, a színházi albizottság elnöke ma meghívókon értesítette az albizottság tagjait, hogy a heti műsort megállapító albizottsági ülések minden hét péntekjén délután 5 órakor tartatnak a színház igazgatói helyiségében. Az első ily ülés azonban kivételesen f. hó 28-án, csütörtökön d. u. 5 órakor lesz.

○ **Színházi műsor.** Pénteken, e hó 29-én, végre megnyílnak nemzeti színházunk kapui, mely alkalommal, miként már jeleztük, a »Bányamester« kerül színre. Szombaton a »Vasgyarost« játszzák, vasárnap délután a »Szultán«, este pedig a »Gyerek-asszony«, Bokor népszínműve kerül színre.

○ **Hangverseny a Vigadóban.** Ma, szombat és holnap, vasárnap este a Vigadó éttermében fogja művészetét bemutatni *Keleti* Rózsika. A műsor klasszikusokból, külföldi zeneszámokból és magyar dalokból van összeállítva. A fiatal cimbalom-művész már a német császár előtt is bemutatta művészetét, mely alkalommal kitüntetés is nyert. A hangverseny kezdete este 8 órakor. Belépti-díj nincs.

Törvénykezés.

§ **Gondnokság alá helyezések.** A pécsi kir. törvényszék közhírré teszi, hogy *Bergszász* Dezső 34 éves rel. vallásu oldi lakost elmebaj miatt gondnokság alá helyezte. — A kaposvári kir. törvényszék közhírré teszi, hogy *Kempf* György szuloki lakos gondnokság alá lett helyezve.

T a n ü g y.

)(**Nyugdíjazott tanító.** Negyven évi lelkiismeretes munkálkodás után ment nyugalmába *Györffy* Mihály tékesi tanító. Egy egész generációt nevelt fel, oktatott és tanított, sokat fáradozott, most azután öreg napjaiban teljes fizetését élvezve megpihen.

T Á V I R A T O K.

— **Az osztrák kormány bukása.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Bécsből sürgönyzik, hogy *Thun* gróf, miniszterelnök és összes miniszterársai beadták lemondásukat. Ő felsége a lemondást elfogadta.

— **Tanácskoznak az augusztusok.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Ma délelőtt *Khuen-Héderváry* horvát bán hosszasan tanácskozást folytatott *Szell* Kálmán miniszterelnökkel.

— **Megbukott békekonferencia.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Az osztrák képviselőház elnöke, *Fuchs* dr. által egybehívott pártközi békekonferencia a német pártok ellenséges magatartása folytán végkép elmarad.

— **Az árvízveszedelem.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Esztergom túl van a veszélyen. Apatinból sürgönyzik, hogy *Bellyén* a Petres-töltés beszakadt s az ár 500 hold szántóföldet elöntött.

Nyilt-tér.

Minthogy a tavasz előrehaladásával eszemőt, gyermeket és felnőttet egyaránt fenyeget a járványok veszélye, ismét csak a minden alkalommal hálásan fogadott

MOHAI

Á G N E S-forrásunk

vizének használatát ajánljuk. Egyrészt mert olcsó, igen kellemes és tiszta ivóvíz lévén, a tavaszi és nyári évszakokban kedvelt élvezetszerként szerepel, másrészt mert dús szénsavtartalmánál fogva, specifikus óvószer is a tífus, cholera és a gyermekek tífus-szerű tavaszi-nyári hasmenése ellen. Ehhez járul még, hogy a csecsemőt is megvédi az ilyenkor nagyon veszélyes hurutos bélbántalmak ellen, míg szoptatója e víz használata folytán nagyon kedvező összetételű és bőséges tejet nyer. A már meglévő gyomor- és bélhurutot gyermekeknél és felnőtteknél gyógyítja. Kellemesen hatván be szénsavánál fogva a gyomor és bél idegeire; a gyermekek lázas megbetegedéseinek pedig nélkülözhetetlen, hűtő, húgyhajtó és a szomjat csillapító hatásánál fogva.

== Kedvelt borviz. ==

A mohai Ágnes-forrás
kezelősége.

Főraktár:

Édeskuty L.

cs. és kir. udvari szállító

BUDAPEST, V., Erzsébet-tér 8.

Kapható minden gyógytárban,
fűszerkereskedésben és vendéglőben.

Kossuth Ferencz

elnöklete alatt működő

Hazai általános biztosító részvénytársasághoz intézett

Nyilvános köszönet.

Alolított »Császár« községbeli lakosok, kik a folyó évi augusztus hó 2-án helységünkben pusztított tűzvész alkalmával leégtünk s a Hazai általános biztosító részvénytársaságnál voltunk biztosítva, a társaság irántunk tanúsított eljárása következtében nem mulaszt-hatjuk el hálánk jeléül következő nyilatkozat nyilvánosságra való hozatalát.

Kijelentjük ezennel, miszerint augusztus hó 2-án tűzvész által okozott kárunk a Hazai általános biztosító részvénytársaság által a lehető legrövidebb idő alatt legcoulánsabban teljes megelégedésünkre fölbecsültetett és kifizettetett. Az igazságnak megfelelően telem-lítjük, miszerint a Hazai általános biztosító részvénytársaság által kiküldött becslőmérnök valamennyi érdekelt biztosító társulat kárbecslői közül mint a legelső jelent meg a helyszínén s azonnal hozzá fogott a becslési munkálatokhoz s ennek következtében vált lehetségessé az, hogy a Hazai általános biztosító részvénytársaság, dacára annak, hogy majdnem a legszámosabb káresetete volt, mint legelső készült el a kárbecsléssel, — miért is indítva éreztük magunkat a Hazai általános biztosító részvénytársaságnak ezen uton hálánkat és köszönetünket kifejezni.

Kelt Császáron, 1899. évi augusztus hó.

Paksi József,	Fazekas János,
Beke János,	Molnár Mihály,
Fülöp József,	Molnár János,
Rózsa Mihály,	Molnár József,
Pulay János,	A. Kincses János.

Laptulajdonos

Felolós szerkesztő

SAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENCZ

TAIZS JÓZSEF

kiadó.

Hirdetések.

Árpád-utca 30. sz. a.

egy 4 szoba és mellékhelyiségeiből álló

emeleti lakás

f. é. november 1-től kiadó.

Értekezhetni: Árpád-utca 30. sz., földsz.

Folyó évi október 1-én, azaz vasárnap, a „Petőfi“-hez címzett vendéglő kerthelyiségében (Malom-u. 15.) tánczczal egybekötött nagyszabású

szüreti ünnepélyt

rendezek.

A kerthelyiség ezen alkalomra szőlőskertté lesz átalakítva és szőlővel dúsan díszítve; továbbá gázzal és lampionokkal fényesen kivilágítva.

A talp alá valóról, valamint jó ételek és italokról gondoskodva van.

KEZDETE 4 ÓRAKOR.

Konfetti, szerpentin és tűzijáték!

Belépti-díj: előre váltva 20 kr., a pénztárnál 30 kr.

Bővebbet a meghívók fognak hirdetni.

Vigadóban!

Zóna reggeli!

Marhahus-gulyás	6	kr.
Borjupörkölt	6	"
Savanyu tüdő	6	"
Vese-velővel	6	"
Tormás kalbász	6	"
vagy " lével	6	"
Caviár	6	"
1 drb. sardinia	6	"
1 " csiga	6	"

Szóval minden étel 6 krajczár!

Pilseni sör a javából!

1 korsó	18	kr.
1 kis pohár	11	"

Azonfelül a közkedveltségű Hirschfeld-féle **Salon-sör** rendes árákkal.

Valódi ó, már régen nálam elfekvő **boraimat** a n. é. közönségnek ajánlva, azon reményemnek adok kifejezést, hogy ezen új vállalatomban is szíves támogatásukban részesíteni kegyeskednek.

Csütörtökön és szombaton este népzenekar.

Kiváló tisztelettel

HIRCZI FERENCZ

Vigadó-bérlő.

Gyakornok

egy helybeii bornagykereskedésben azonnali belépésre kerestetik. Ajánlatok „A. G. 523“ jelige alatt kéretnek.

Legjobb minőségű

csemege-szőlő

kapható

Jankovits Hugó-nál

Pécs, Vásártér 6. sz.

Vidéki rendelések elfogadtnak.

PÉCSETT,

Apácz-utca 2. szám alatt,
a Takarékpénztár új palotájában

Fehér Béla

legjobb hírnévnek örvendő butor raktárában

meglepő olcsó árak mellett

vásárolhatók a legszebb és legjobb készítményű

asztalos és kárpitos

Butorok,

ugyszintén

teljes lakásberendezések, tükrök, képek, nádszékek, vasbutorok, gyermekkocsik és esztergályos áruk.

Teljes berendezéseknél és nagyobb bevásárlásoknál

óriási

pénzmegtakarítás!!

Állandó raktár a legjobb honi gyártmányú tűz- és betörésmentes pénz- és okmány-szekrényekben, községek és anyakönyvi hivatalok részére is, eredeti gyári árak mellett.

Bécsi bevásárlásaiból

VELEDICS LINA

divatárusnő hazaérkezett s nagyválasztéku

legujabb

párisi és bécsi kalapmodelljeit

a n. é. vevőközönségnek ajánlja.

Legjutányosabb árak!

Kiszolgált altisztek

állandón jól jövedelmező foglalkozást találnak.

Ajánlatok: >1000* szám alatt poste restante Pécs, küldendők

Az első polgári régi hires

„Nádor“

kávéházban

ma vasárnap és holnap hétfőn

Vörös Gyula zenekara

zeneestélyt tart.

Különféle italok. Kiváló borok Cserta Antal saját terméséből.

Hideg buffet.

Szolid és pontos kiszolgálásról gondoskodva van.

EGÉSZ ÉJJEL NYITVA.

Számos látogatást kér

kiváló tisztelettel

Büttner József

üzletvezető.

SZABADALMAZOTT

sodronyüveg-gyártmányainknak

jutalékos elárusítására keresünk Pécs és környékére ügyes és megbízható

képviselőt.

Csak olyanok jelentkezzenek ezen nagymennyiségben szükségeltető cikk elárusítására, kik az építész-körökben, különösen ipartelepeknél, vasutnál és hatóságoknál ismeretséggel bírnak. Ajánlatokkal ellátott jelentkezéseket elfogad

Üvegipar-részvénytársaság

ezelőtt Siemens Frigyes

Neusattl, Elbogen mellett (Csehország).